

موسسه مطالعات بین المللی انرژی

پایش هفتگی تحوالات نفت ۶۱

شماره ۶۱ / هفته چهارم / دی ماه ۱۴۰۱

پژوهشکده اقتصاد انرژی

● قیمت نفت در سال ۲۰۲۳ به چه سمتی می رود؟

● روند کند رشد تولید نفت و گاز آمریکا

● بحران بازار نفت ناشی از جنگ روسیه و اوکراین به پایان خود نزدیک شده است

● چشم انداز ۵ اکتشاف بزرگ در سال ۲۰۲۳

● چرا نباید جاه طلبی های پترو-یوان چین را دست کم بگیریم؟

● آیا کارتل خریداران می تواند اوپک را به چالش بکشد؟

● مجوز شورون برای استخراج نفت، تولید و نزوئلا را افزایش نخواهد داد

● آیا چین بیش از حد به نفت خاورمیانه متکی است؟

● انرژی های تجدیدپذیر در سال ۲۰۲۲ پرچمدار بود

● آیا تلاش های بایدن برای کاهش گازهای گلخانه ای نتیجه می دهد؟

● افزایش تولید انرژی هسته ای فرانسه، کاهش مشکلات انرژی اروپا

تغییرات هفتگی نفت خام های شاخص

(دلار در بشکه)

تغییرات نسبت به هفته قبل (درصد)	برنت موعدار	تغییرات نسبت به هفته قبل (درصد)	وست تگاس	تغییرات نسبت به هفته قبل (درصد)	سبداوپک	هفته
۵٫۳	۸۰٫۳۲	۲٫۹	۷۵٫۲۴	۰٫۷	۷۸٫۴۹	هفته منتهی به ۱۶ دسامبر ۲۰۲۲
۱٫۳	۸۱٫۳۸	۲٫۸	۷۷٫۳۲	۰٫۹	۷۹٫۱۹	هفته منتهی به ۲۳ دسامبر ۲۰۲۲
۲٫۳	۸۳٫۲۲	۲٫۶	۷۹٫۳۴	۲٫۷	۸۱٫۳	هفته منتهی به ۳۰ دسامبر ۲۰۲۲
-۴٫۷	۷۹٫۳۰	-۶٫۴	۷۴٫۳۰	-۴٫۴	۷۷٫۷	هفته منتهی به ۶ ژانویه ۲۰۲۳
۳٫۸	۸۲٫۳۵	۳٫۷	۷۷٫۰۸	۱٫۷	۷۹٫۰۸	هفته منتهی به ۱۳ ژانویه ۲۰۲۳

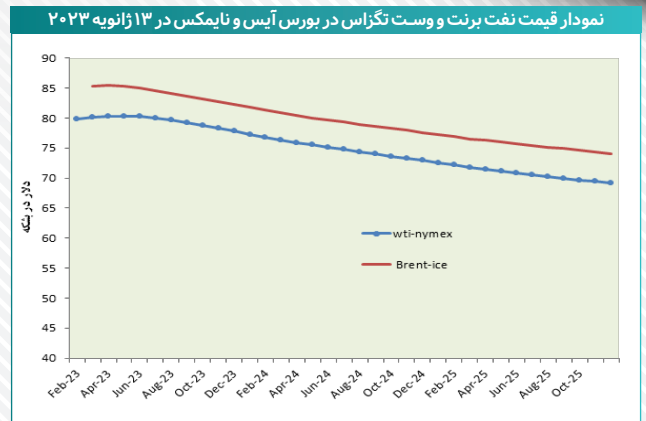
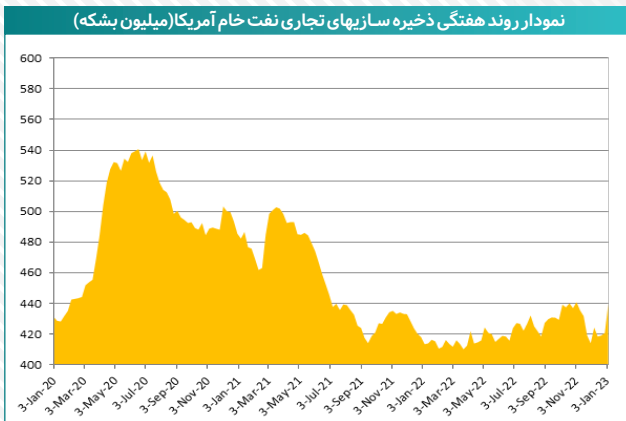
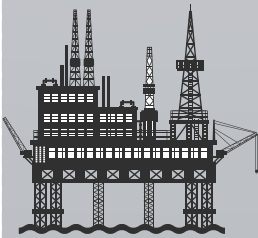
بررسی چشم انداز اقتصاد چین در سال ۲۰۲۳

تحولات بازار نفت در هفته منتهی به ۱۳ ژانویه ۲۰۲۳

آیا چین توانایی واردات نفت بیشتر از روسیه را دارد؟

نگاه متفاوت بیست و هفتین کنفرانس تغییر اقلیم (COP27) به صنعت نفت و گاز

اقتصاد نفت

چشم انداز ۵ اکتشاف بزرگ در سال ۲۰۲۳

با کشف لیزا در سال ۲۰۱۵ اکسون موبیل معرفی کرد. شرکت فرانسوی متخصص در عملیات بالادستی آفریقای Maurel & Prom ممکن است اولین چاه اکتشافی Aurora را در سال جاری -دورتر در دریا (۱۹۰ کیلومتری خلیج Walvis) و در آب‌های نسبتاً کم عمق (۱۲۵۰ متر) حفر کند. علی‌رغم تفاوت‌ها، Aurora از نظر زمین‌شناسی باید شبیه ونوس باشد، زیرا درست بالای بلوک B ۲۹۱۳ که در اختیار TotalEnergies قرار دارد است، بنابراین پیش‌بینی می‌شود در صورتی که چاه اکتشافی به حجم تجاری نفت برخورد کند، مقدار آن بزرگ باشد.

۳. میدان Walker (سورینام)

با توجه به اخبار مکرر مربوط به بلوک Stabroek گویان که یک کشف عظیم دیگر را ارائه می‌دهد، ذخایر نفت دست‌نخورده حوضه گویان-سورینام خبر جدیدی به حساب نمی‌آید. در عین حال امسال شاهد حفاری یک چاه اکتشافی به نام Walker خواهیم بود. Walker در بلوک ۴۲ تحت اداره شل واقع شده است (این پروژه قبل از اینکه شرکت آمریکایی سبد سهام خود را به این شرکت بزرگ نفتی بفروشد، توسط Kosmos Energy اداره می‌شد) و گمان می‌رود که به طور بالقوه حاوی ۲۵۰ میلیون بشکه معادل نفت باشد.

۴. میدان Ephesus (کانادا)

چاه اکتشافی Cape Freels مدت زیادی است که مورد بحث قرار گرفته است و کانادا حداقل از سال ۲۰۱۹ در حال بررسی احتمالات آن است. در ابتدا تصور می‌شد که دارای ۴ تا ۵ میلیارد بشکه نفت و گاز است که به طور بالقوه دو برابر اندازه میدان دریایی مشابه هیبرنیا (که در سال ۱۹۷۹ توسط اکسون موبیل کشف شد)، نزدیکترین واحد تولید کننده جغرافیایی بود. Cape Freels که به دلیل ویروس کرونا و متعاقب آن محدود کردن سرمایه‌گذاری به تأخیر افتاده، اکنون به Ephesus تبدیل شده است و BP اکنون کاملاً آماده است که اولین چاه اکتشافی را در فصل تابستان حفاری کند. نفت به طور قطع وجود دارد، مهم‌ترین سوال این است که آیا بهره‌برداری از واحد فوق عمیق آب تا عمق کل تقریباً ۵ کیلومتر از نظر تجاری قابل دوام است یا خیر؟ اگر معلوم شود که هیبرنیای دیگری در راه است، چشم‌انداز نفت شرق کانادا شدیداً تقویت خواهد شد.

شرکت‌های بالادستی شروع به انطباق با محیطی کرده‌اند که در آن قیمت‌های نفت برای مدت طولانی تری بالاتر خواهد بود، محیطی که در آن نظم تولید اوپک پلاس و بازده سهامداران آمریکایی به اندازه جریان فیزیکی نفت عامل مهمی در حفاری هستند. در حالی که سال ۲۰۲۲ شاهد چندین اکتشاف عظیم بود، به ویژه کشف میدان ونوس در فراساحل نامیبیا، مجموع ذخایر جدید هنوز کمتر از فعالیت‌های بالادستی در سال‌های ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ است. به بیانی ساده، ما هنوز در دوره‌ای از تعهدات بالادستی ضعیف هستیم، حتی اگر شرایط نسبت به زمان اوج کرونا بهتر شود. سال ۲۰۲۳ شگفتی‌های جدیدی را برای ما به ارمغان می‌آورد و چشم‌انداز ۵ اکتشاف برتر که بیشترین احتمال پتانسیل ایجاد تغییر در بازار را دارند به شرح زیر معرفی می‌گردد:

۱. میدان Zhenis (قزاقستان)

این میدان یکی از امیدوارکننده‌ترین حفاری‌هایی که امسال قرار است انجام شود، مدت زیادی است که در حال مطالعه است و به دلیل پیامدهای ویروس کرونا و سپس به دلیل وضعیت متزلزل شرکت لوک اوپل روسیه، شریک ۵۰ درصدی در این سرمایه‌گذاری مشترک آغاز حفاری آن، به تعویق افتاد. منطقه فراساحلی قزاقستان از چندین میدان پربار تشکیل شده است که مهمترین آنها میدان عظیم کاشاگان است، با این حال ژنیس وضعیت کاملاً متفاوتی دارد. این جنوبی‌ترین بلوک دریایی قزاقستان است که در مرز دریایی با ترکمنستان قرار دارد و با توجه به منابع پربار قزاقستان و آذربایجان، حفاری اکتشافی ممکن است حوضه مرزی جدیدی را که تاکنون نادیده گرفته شده بود، راه‌اندازی کند.

۲. میدان Aurora (نامیبیا)

اولین چاه اکتشافی در اعماق آب که در آب‌های دریایی نامیبیا حفاری شد، بزرگترین کشف نفت در سال ۲۰۲۲ به حساب می‌آید و ونوس خود را به عنوان یک یافته بزرگ قابل مقایسه

۵. میدان Argerich (آرژانتین)

آرژانتین پیشرفت چشمگیری در بهره برداری از ذخایر عظیم نفت شیل Vaca Muerta داشته است. Equinor، شرکت نفتی نروژی به زودی حفاری چاه اکتشافی Argerich را در ۳۰۰ کیلومتری سواحل Mar del Plata، اولین چاه دریایی در آب های عمیق در آرژانتین، آغاز خواهد کرد. در اعماق ۱۵۰۰ متر، اولین چاه اکتشافی تا عمق کلی بیش از ۴۰۰۰ متر حفر می شود و در

چرا نباید چاه طلبی های پترو-یوان چین را دست کم بگیریم؟

کشورهای عضو شورای همکاری خلیج فارس - به ویژه عربستان سعودی و امارات متحده عربی - ۴۰ درصد از ذخایر اثبات شده نفت جهان را در اختیار دارند و به طور فزاینده ای به معامله با چین علاقه مند هستند. ۲۰ درصد باقی مانده نیز در دسترس چین است و چین در حال حاضر بزرگترین واردکننده نفت خام در جهان است.

همانطور که اوایل پرایس در اوایل ماه دسامبر گزارش داد، رئیس جمهور چین شی جین پینگ متعهد شده است که تلاش ها را برای ترویج استفاده از یوان در معاملات انرژی افزایش دهد و در نشست در پایتخت عربستان پیشنهاد کرد که کشورهای شورای همکاری خلیج فارس باید از Shanghai Petroleum و بورس گاز طبیعی برای انجام تسویه حساب های تجاری خود به یوان استفاده کامل کنند. سال ۲۰۲۲ باید به عنوان سالی در نظر گرفته شود که در آن پترو یوان واقعاً تثبیت شد، زیرا چین مسیری را برای خرید فزاینده نفت و گاز از مکان هایی که دوستدار پترو یوان هستند ایجاد کرد. جنگ روسیه علیه اوکراین و واکنش غرب به تحریم ها تنها به عنوان یک کاتالیزور عمل کرده است.

تامین مالی انرژی های تجدیدپذیر برای اولین بار بیشتر از بخش سوخت های فسیلی بوده است. اعطای وام سنتی به صنعت نفت و گاز از بین نرفته است. اما بانک های بیشتری در سال ۲۰۲۲ متعهد شدند که تأمین مالی برخی یا همه انواع توسعه های جدید سوخت های فسیلی را متوقف کنند، زیرا وام دهندگان تحت فشار فزاینده سهامداران و جامعه برای کاهش مشخصات انتشار آلاینده های مشتریان خود هستند.

نهایت بر تمام موانع نظارتی ناشی از درخواست های مکرر طرفداران محیط زیست غلبه می کند. سه شرکت حفاری Equinor، YPF و Shell امیدوارند که نمونه ای از شرایط زمین شناسی مشابه با کشف ونوس نامیبیا پیدا کنند و به نظر می رسد تصاویر اخیر از نشت نفت در منطقه بلوک مجوز CAN-۱۰۰ وجود یک سیستم هیدروکربنی فعال در آنجا را تأیید می کند.

سال گذشته، پروژه ها و سرمایه گذاری های انرژی پاک، بر اساس داده های جمع آوری شده توسط بلومبرگ، حدود ۵۸۰ میلیارد دلار پول از بازارهای بدهی جمع آوری کردند. در همان زمان، صدور بدهی ترتیب داده شده برای شرکت های نفت، گاز و زغال سنگ نزدیک به ۵۳۰ میلیارد دلار بود. طبق داده های بلومبرگ، این اولین باری بود که منابع مالی انرژی های تجدیدپذیر بالاتر از منابع مالی سوخت های فسیلی بود.

تولیدکنندگان خصوصی نفت و گاز ایالات متحده به دنبال بازاری پررونق برای تأمین مالی جایگزین هستند، زیرا بانک ها از تأمین مالی عملیات نفت و گاز عقب نشینی کرده اند و سایر منابع مالی سنتی مانند سرمایه گذاری سهام یا تسهیلات وام مبتنی بر ذخیره (RBL) در حال کاهش هستند.

پیش از این در سال ۲۰۲۲، ING اعلام کرد که قصد دارد تا پایان سال ۲۰۲۵ تأمین مالی جدید انرژی های تجدیدپذیر را تا ۵۰ درصد افزایش دهد و دیگر تأمین مالی اختصاصی برای میادین جدید نفت و گاز ارائه نخواهد کرد. گول بانکی HSBC ماه گذشته اعلام کرد که تأمین مالی توسعه های جدید میادین نفت و گاز و زیرساخت های مرتبط را به عنوان بخشی از سیاست حمایت و تأمین مالی همسو با انتشار خالص صفر متوقف می کند.

RAN و دیگر گروه های حامی محیط زیست گفتند، پس از تعهد HSBC، اکنون بر بانک های ایالات متحده فشار وارد شده است تا تأمین مالی پروژه های جدید نفت و گاز را متوقف کنند.

گروه های زیست محیطی افزودند، بانک های آمریکایی بزرگ ترین سرمایه گذاران پروژه های سوخت فسیلی در جهان بودند و «هنوز از انجام تعهدات واقعی در مورد تغییرات آب و هوایی خودداری می کنند».

چهار بانک آمریکایی به نام های جی پی مورگان چیس، سی تی، ولز فارگو و بانک آمریکا، بزرگ ترین سرمایه گذاران سوخت فسیلی هستند و یک چهارم کل بودجه جهانی برای این صنعت را تشکیل می دهند.

تحولات بازار نفت

قیمت نفت در سال ۲۰۲۳ به چه سمتی می‌رود؟

گفت که چشم انداز بهبود اقتصاد ایالات متحده در مقایسه با پاییز ۲۰۲۲، به لطف بازار کار قوی و انعطاف پذیر، افزایش یافته است. با این وجود، نگرانی‌ها در مورد رکود اقتصادی همچنان ادامه دارد. تقاضای ضعیف فعلی نفت در ایالات متحده و چین عامل مهمی در چشم انداز نزولی قیمت نفت است.

نفت در تلاش است تا رشد کند، اما نگرانی‌های مربوط به تقاضا، مانع تقویت قیمت می‌شود. اد مویا، تحلیلگر ارشد بازار آمریکا گفت: به نظر می‌رسد که چشم‌انداز کوتاه‌مدت تقاضای نفت خام از بازگشایی قوی چین چندان تقویت نمی‌شود. مویا خاطر نشان کرد، گزارش هفتگی اداره اطلاعات انرژی آمریکا نشان داد که تقاضای بنزین در هفته گذشته به بیشترین میزان از مارس ۲۰۲۰ کاهش یافته است و همچنین تقاضای نفت خام و میان تقطیرها نسبت به هفته گذشته کاهش قابل توجهی داشته است.

استراتژیست‌های ING روز پنجشنبه گفتند تراز نفت از سه ماهه دوم تا پایان سال شروع به انقباض خواهد کرد، که نشان می‌دهد باید از سه ماهه دوم به بعد شاهد افزایش قیمت‌ها باشیم. به گفته کارگزار PVM Oil، شکی نیست که روند غالب بازار نزولی است. نفت خام روسیه که به راحتی در دسترس بود نیز نقش خود را در کاهش قیمت ایفا کرد و همینطور انتشار هماهنگ ذخایر استراتژیک. اکنون سؤال این است که آیا این نیروها در سراسر سال ۲۰۲۳ موثر خواهند بود و آیا ارزان شدن قیمت نفت موضوع اصلی امسال خواهد بود.

انرژی فدرال رزرو دالاس، سرعت رشد صنعت نفت و گاز ایالات متحده در سه ماهه چهارم سال کاهش یافت. این دیدگاه منعکس کننده گزارش اداره اطلاعات انرژی آمریکا است که در دسامبر سال ۲۰۲۲ اعلام کرد با وجود اینکه تولید نفت پرمین در این ماه به رکورد ۵٫۶ میلیون بشکه در روز رسید، اما این رقم یک سوم نرخ رشد تولید پرمین در سپتامبر ۲۰۲۱ را تشکیل می‌دهد. خبر خوب این است که تورم هزینه‌ها نیز کاهش یافته است. براساس نظرسنجی فدرال رزرو دالاس، در حالی که صنعت نفت و گاز برای هشتمین فصل متوالی شاهد هزینه‌های بالاتری بود، سرعت افزایش آنها تا پایان سال ۲۰۲۲

در آغاز سال ۲۰۲۳، عوامل متعددی در تعیین روند کوتاه مدت و میان مدت قیمت نفت نقش دارند. نگرانی‌های عرضه و تقاضا، تشدید سیاست‌های پولی در سطح جهان، انتظارات کاهش شدید رشد اقتصادی و رکودهای احتمالی و بازگشایی چین با موج خروج از کووید، همگی بر قیمت نفت خام تأثیر می‌گذارند.

در هفته اول سال جاری، قیمت نفت در دوروز معاملاتی اول ۹ درصد کاهش یافت که بدترین شروع یک سال از سال ۱۹۹۱ بود. جیمی مک‌گیور، از رویترز، اشاره می‌کند که این شرایط نشان می‌دهد تورم به اوج خود رسیده و می‌تواند در ماه‌های آینده به سرعت کاهش یابد. تغییر سالانه شاخص نفت خام آمریکا، WTI، نیز در دو ماه گذشته چندین بار منفی شده است. به گفته مک‌گیور، اثرات پایه، یعنی قیمت‌ها و نرخ تورم در مقایسه با زمان مشابه در سال گذشته، در حال کاهش است و می‌تواند نشانه کاهش تورم در حامل‌های انرژی باشد که می‌تواند کاهش تورم را تشدید کند تا به هدف ۲ درصدی فدرال رزرو نزدیک‌تر شود. با این حال، فدرال رزرو موضع جنگ طلبانه و عزم خود را برای مبارزه با تورم‌رها نمی‌کند. این هفته، جیمز بولارد، رئیس فدرال رزرو سنت لوئیس،

روند کند رشد تولید نفت و گاز آمریکا

سال گذشته برای کسانی که عادت داشتند رابطه کوتاه و قابل مشاهده‌ای بین قیمت نفت و تولید نفت ایالات متحده ببینند، بسیار شگفت‌انگیز بود. در سال ۲۰۲۲ این پیوند از بین رفت. علیرغم قیمت‌های بالاتر نفت، حفاری‌های ایالات متحده در حالت رشد کامل قرار نگرفتند و سال را تقریباً به همین ترتیب به پایان رساندند. بر اساس آخرین نظرسنجی

کاهش یافت. خبر نه چندان خوب این است که مشکلات زنجیره تامین همچنان ادامه دارد و رسیدن مواد و تجهیزات به تولیدکنندگان نفت و گاز بیشتر طول می کشد. بنابراین، به نظر می رسد که صنعت نفت و گاز ایالات متحده واقعاً در موقعیت مناسبی برای تقویت رشد تولید به همان سرعتی که کاخ سفید می خواهد نیست. اولویت بندی بازده سهامداران بر رشد تولید در شرایط فعلی، استراتژیک و مناسب به نظر می رسد. آنچه این شرایط نشان می دهد این است که بعید است به زودی شاهد تغییر سیاست شرکت های تولید نفت و گاز باشیم. همچنین بعید است که شاهد افزایش سرعت رشد تولید و افزایش چشمگیر سرمایه گذاری در اکتشافات جدید باشیم. آنچه که محتمل است، ادامه آن چیزی است که شرکت های نفت و گاز ایالات متحده در حال حاضر انجام می دهند: یعنی تعدیل هزینه ها و تمرکز بر راضی نگه داشتن

بحران بازار نفت ناشی از جنگ روسیه و اوکراین به پایان خود نزدیک شده است

جنگ روسیه و اوکراین جرقه یک بحران بزرگ در بازار را برانگیخت و قیمت نفت و گاز را به بالاترین سطح چند دهه اخیر رساند. امروز، به دلیل ترس از رکود جهانی و تقاضای ضعیف نفت در چین به دلیل شیوع مجدد کووید، قیمت انرژی به سطح قبل از جنگ کاهش یافته است. با این حال، تحلیلگران در مورد قیمت نفت در سال ۲۰۲۳ اختلاف نظر دارند، برخی از تحلیلگران معتقدند با بازگشت تقاضای چین و کمبود انرژی روسیه باعث افزایش قیمت ها خواهد شد. جنگ روسیه و اوکراین در ماه فوریه باعث ایجاد یک بحران بزرگ در بازار شد و قیمت نفت و گاز به بالاترین حد طی چند دهه گذشته رسید. قیمت زغال سنگ نزدیک به ۷۰ درصد رشد کرد. با این حال، اکنون نشانه های فزاینده ای وجود دارد که نشان می دهد این اختلال ممکن است به پایان برسد، زیرا قیمت های نفت خام، گاز طبیعی و مواد غذایی همگی به سطح قبل از جنگ بازگشته اند. قیمت نفت در ماه مارس تنها چند هفته پس از حمله روسیه به اوکراین به کمتر از ۱۳۰ دلار در هر بشکه رسید. روسیه دومین صادرکننده بزرگ نفت خام جهان بود و تحریم ها علیه این کشور عرضه را کاهش داد و قیمت ها را بالا برد، اما قیمت نفت از ماه ژوئیه ۲۰۲۲ مدام

سهامداران خود.

اسکات شفیلد، مدیر اجرایی شرکت منابع طبیعی پائونیر در پایان ماه دسامبر گفت که رشد تولید شیل در سال جاری حتی نسبت به سال گذشته کمتر خواهد بود. به نقل از رویترز، وی رشد تولید امسال را تنها ۳۰۰ تا ۴۰۰ هزار بشکه در روز اعلام کرد و خاطر نشان کرد که حفاری ها در مناطق با کیفیت بالا در حال اتمام هستند. با این حال، بسیاری از پاسخ دهندگان در نظرسنجی فدرال رزرو دالاس گفتند که انتظار دارند امسال بیشتر هزینه کنند. حدود ۳۹ درصد گفتند که مخارج شرکت هایشان نسبتاً افزایش خواهد یافت و یک چهارم گفتند که انتظار افزایش قابل توجهی در هزینه ها دارند. بنابراین، تولید نفت و گاز ایالات متحده احتمالاً در سال آینده نزدیک به بالاترین حد خود باقی خواهد ماند، اما بعید است که تولید نفت به این زودی ها به رکورد قبل از همه گیری کرونا بازگردد.

در حال کاهش بوده و در حال حاضر در حدود سطح قبل از جنگ یعنی ۸۰ دلار در هر بشکه معامله می شود.

تا حد زیادی، قیمت نفت خام در ماه های اخیر به دلیل ترس از رکود و افزایش نرخ بهره در بسیاری از اقتصادهای توسعه یافته کاهش کرده است. این نگرانی وجود دارد که قیمت نفت به دلیل افزایش موارد کووید در چین کاهش بیشتری پیدا کند. فعالیت های تولیدی چین در ماه دسامبر برای سومین ماه متوالی کاهش یافت و احتمال کاهش تقاضای نفت در ماه های ابتدایی سال جدید را افزایش داد. رشد تقاضای چین در سال ۲۰۲۲ به دلیل سیاست سختگیرانه کووید صفر، کاهش یافت و برای اولین بار در ۴۰ سال گذشته، رشد تقاضای چین در سال ۲۰۲۲ احتمالاً به رشد جهانی یا کمتر از آن رسید که قبلاً هرگز اتفاق نیفتاده است. برخی از کارشناسان پیش بینی می کنند که اگر جهان به طور کامل از محدودیت های کووید خارج شود، تقاضای جهانی نفت در سال آینده می تواند تا ۴ درصد افزایش یابد. به گزارش بلومبرگ، تقاضای نفت ممکن است در سال ۲۰۲۳ بین ۳ تا ۴ میلیون بشکه در روز افزایش یابد. به همین ترتیب، برخی از تحلیلگران بر این باورند که بسیاری از موانع رشد قیمت نفت در سال گذشته، در سال جاری وجود ندارند. از جمله سیاست کووید صفر چین و انتشار ذخایر استراتژیک نفت خام، دیگر در سال ۲۰۲۳ وجود نخواهد داشت. بنابراین در این شرایط و با تحریم نفت و گاز روسیه باید قیمت نفت افزایش یابد.

تحولات سیاست‌های راهبردی و ژئوپولیتیک

و این ایده که در ابتدا در G7 و سپس در اتحادیه اروپا (که مجازات بسیار سخت تری را در نظر گرفته بود و شهروندان خود را نیز با تحریم کامل نفت و فرآورده های نفتی روسیه مجازات می کرد، مطرح شد.

از سوی دیگر، سقف قیمتی G7 با هدف حفظ جریان نفت روسیه به بازارهای جهانی، اما کاهش پولی که روسیه برای آن دریافت می کند، است. به نظر می رسد این به اندازه کافی نشان می دهد که جهان - و به ویژه غرب - واقعاً نمی تواند ظرف چند ماه نفت روسیه را کنار بگذارند. همچنین نشان می دهد که خریداران هرگز نمی توانند دست بالا را بر فروشندگان بگیرند، وقتی که فروشندگان سازماندهی شده و آماده هستند تا تولید را به گونه ای تغییر دهند که به آنها امکان می دهد کنترل قیمت ها را حفظ کنند، زیرا با وجود اینکه اتحادیه اروپا خرید نفت خام روسیه از طریق دریا را متوقف کرده است، باید آن را با نفت خاورمیانه از کشورهایی که روسیه شریک آنها در اوپک پلاس است جایگزین کند.

کار دیگری که واردکنندگان بزرگ نفت در اروپا برای مهار ضربه بهای بالای نفت انجام دادند، یارانه سوخت بود. در سرتاسر اتحادیه اروپا، دولت های ملی به رانندگان یارانه بنزین و گازوئیل پرداخت کردند تا ضربه مالی قابل توجهی را که از قبل وارد بازار گاز شده بود کاهش دهند. آنها همچنین مالیات بر درآمدهای بادآورده ای را بر شرکت های نفت و گاز وضع کردند که باعث نارضایتی آنها شد. به گفته تحلیلگر بارونز، این مداخله از سوی کشورهای مصرف کننده نفت نشان داد که جایگزینی برای درخواست از اوپک برای افزایش عرضه وجود دارد. در واقع، این جایگزینی برای افزایش همیشه وجود داشته است، مانند جایگزینی برای افزایش عرضه، کاری که ایالات متحده پس از تحریم نفتی اعراب در دهه ۱۹۷۰ و پیامدهای آن انجام داد، که باعث یکی از بحران های اقتصادی شدید در تاریخ ایالات متحده شد.

متأسفانه، همانطور که از کاخ سفید دیدیم، گزینه «چالش با اوپک» به جایی نرسیده است. این به سادگی به یکی از دو گزینه ایالات متحده تبدیل شده است، گزینه دیگر «تکیه بر تولیدکنندگان محلی». بود و هیچ یک از این رویکردها جواب نداده است و می توان گفت

آیا کارتل خریداران می تواند اوپک را به چالش بکشد؟

نخست وزیر سابق ایتالیا، ماریو دراگی، پیشنهاد اتحادیه واردکنندگان نفت را مطرح کرد. سپس جانت یلن، وزیر خزانه داری ایالات متحده این ایده را پذیرفت و بر روی آن کار کرد. اما اگر این ایده واردکنندگان بزرگ نفت را علیه تولیدکنندگان نفت متحد کند چه تبعاتی خواهد داشت؟ با وجود تقاضای بالای نفت بازار جهانی نفت عملاً در اختیار فروشندگان بود، به این معنی که تولیدکنندگان نسبت به خریداران، سهم بیشتری در تعیین قیمت ها داشتند. محدودیت ظرفیت اضافی تولیدکنندگان بزرگ به این موضوع کمک کرد و خریداران نفت را در موقعیتی پرخطر قرار داد. با این حال، برخی می گویند که کارتل خریداران می تواند کار کند و سال گذشته توانست قیمت های بالای نفت به بسیاری از کشورهای مصرف کننده بزرگ را کاهش دهد. به عنوان مثال، آوی سالزمن تحلیلگر بارونز، در مقاله اخیر خود استدلال کرد که آزادسازی عظیم ۱۸۰ میلیون بشکه ای دولت بایدن از ذخایر استراتژیک نفت ایالات متحده یک اقدام موفقیت آمیز بوده است، قیمت نفت در واقع در سال گذشته کاهش یافت و این سقوط تا حدی با انتشار SPR همپوشانی داشت، که باعث شد تصور موفقیت آمیز بودن این حرکت ایجاد شود. با این حال، مخالفان این نظریه عقیده دارند که پس از فروش، این ۱۸۰ میلیون بشکه باید به ذخایر استراتژیک بازگردانده شود، بنابراین همچنان می تواند به تقاضای آتی دامن بزند. درخواست های بی شماری از صنعت نفت ایالات متحده برای افزایش تولید و در نهایت تبدیل شدن به تهدیدات منجر به هیچ دستاورد قابل توجهی در تولید نشد، بنابراین این که آیا حرکت آزادسازی ذخایر در واقع موفقیت آمیز بود، یک سوال بی پاسخ باقی می ماند. در ادامه، این ایده که خریداران برای فروشندگان قیمت تعیین کنند اهمیت خود را از دست داد و جای خود را به یک مورد بسیار جدی تر داد: قطع واردات نفت روسیه به دلیل جنگ در اوکراین

دادند (ژاپن در نهایت معافیت دریافت کرد)، اما اهداف واقعی چین و هند بودند. این مأموریت شکست خورد و ایده کارتل خریداران نفت نیز به دلیل یک واقعیت ساده شکست خورد. همه چیز به این واقعیت بستگی دارد که چه کسی به چه چیزی بیشتر نیاز دارد. در حال حاضر، به نظر می‌رسد که خریداران نفت در آمریکا و اروپا، به ویژه اروپا، بیش از نیاز اوپک برای فروش آن به این خریداران خاص (چین و هند)، به نفت اوپک نیاز دارند. در ایالات متحده، نفت اوپک نه به عنوان یک واردات واقعی بلکه به عنوان کالایی که تولید می‌شود تا سقف قیمت‌ها و در نتیجه قیمت سوخت در خود ایالات متحده را محدود کند، مورد نیاز است. در چنین شرایطی، توازن قوا واقعاً به طور مساوی بین خریداران و فروشندگان توزیع نمی‌شود.

قیمت‌های به شدت بالاتر نفت مشاهده کرد که باعث افزایش قیمت‌ها، به ویژه بنزین و گازوئیل شده است. این کشور آمریکای جنوبی، که یکی از اعضای موسس اوپک بود، دارای بزرگترین ذخایر نفت جهان با مجموع حدود ۳۰۴ میلیارد بشکه و صادرکننده بزرگ نفت است. همواره تقاضای زیادی برای نفت ونزوئلا در ایالات متحده وجود داشته است، زیرا بسیاری از پالایشگاه‌های خلیج مکزیک و غرب ایالات متحده برای فرآوری نفت سنگین‌تر این کشور آمریکای لاتین پیکربندی شده‌اند. به همین دلیل، پیش از اعمال تحریم‌های شدید واشنگتن علیه رژیم مادورو، ونزوئلا منبع اصلی واردات نفت آمریکا بود.

در سال ۲۰۱۶، ونزوئلا سومین صادرکننده بزرگ نفت به ایالات متحده پس از کانادا و عربستان سعودی بود. این کشور بحران زده آمریکای لاتین در مجموع ۲۹۱ میلیون بشکه نفت به ایالات متحده ارسال کرد که برابر با میانگین ۷۹۶۰۰۰ بشکه در روز است که معادل هشت درصد کل نفت وارداتی توسط دومین مصرف کننده بزرگ سوخت‌های فسیلی در جهان است. تا سال ۲۰۱۹، واردات نفت ونزوئلا توسط ایالات متحده به ۳۳٫۷ میلیون بشکه در کل سال کاهش یافته بود، پس از آن برای سال‌های ۲۰۲۰ و ۲۰۲۱ کاهش یافت، زیرا تحریم‌های اقتصادی سخت اعمال شده توسط دولت

که علت اصلی آن در دو عبارت قابل بیان باشد: چین و هند بزرگ‌ترین واردکنندگان نفت خام جهان و بزرگترین مشتریان همه اعضای اصلی اوپک پلاس، چین و هند، در هر ابتکار کارتل خریداران نقش مهمی داشته‌اند. فقط آنها حاضر به شرکت نشدند، چرا که آنها نفت خام روسیه را با تخفیف بالا دریافت می‌کردند. همزمان، عربستان سعودی نیز قیمت رسمی فروش نفت خام خود را برای خریداران آسیایی کاهش می‌دهد و انتظار می‌رود که دوباره آن را کاهش دهد تا سهم بازار خود را در بازار وسیع آسیا حفظ کند، جایی که چشم‌انداز تقاضا به دلیل تحولات کووید در چین مبهم است.

زمانی که وزیر امور خارجه ایالات متحده برای جلب حمایت از ایده سقف قیمت به آسیا رفت، رسانه‌ها سفرهای او به ژاپن و کره جنوبی و تعهدات آنها به سقف قیمت را پوشش

مجوز شورون برای استخراج نفت، تولید ونزوئلا را افزایش نخواهد داد

پس از آغاز حمله روسیه به اوکراین، ایالات متحده و بسیاری از متحدان واشنگتن واردات نفت خام روسیه را ممنوع کردند. این باعث شد که قیمت بین‌المللی برنت به بیش از ۱۲۹ دلار در هر بشکه در طول مارس ۲۰۲۲، که بالاترین سطح آن از سال ۲۰۰۸ بود، افزایش یابد. کاخ سفید روابط دیپلماتیک خود را با ونزوئلا که از ژانویه ۲۰۱۹ به حالت تعلیق درآمده بود، بازگشایی کرد، (رئیس جمهور ترامپ تحریم‌ها را برای سرنگونی رئیس جمهور دیکتاتور نیکلاس مادورو تشدید کرده بود) این باعث خشم برخی از کارشناسان شد که آن را یک ترفند بدبینانه برای دسترسی به ذخایر عظیم نفت ونزوئلا در یک لحظه بحرانی سیاسی می‌دانند. از آن زمان، کاخ سفید با دادن مجوز به شرکت بزرگ انرژی شورون برای استخراج و صادرات نفت از ونزوئلا که امیدوار است بحران انرژی را کاهش دهد، تحریم‌ها را کاهش داده است.

به راحتی می‌توان جذابیت نفت خام ونزوئلا را برای کاخ سفید در حال مبارزه با تورم افسارگسیخته و

شرکت ملی نفت ونزوئلا PDVSA استخراج کند، اما محدودیت‌های قابل توجهی برای این فعالیت‌ها وجود دارد. این شرکت بزرگ آمریکایی قادر به انجام هیچ گونه معامله‌ای نیست که به دولت ونزوئلا، PDVSA یا نهادهای مرتبط و هر نهادی که مالکان آن خارج از فدراسیون روسیه فعالیت می‌کنند، از جمله مالیات و حق امتیاز پرداخت کند. شورون از گسترش فعالیت‌های خود در ونزوئلا فراتر از فعالیت‌های موجود در ۲۸ ژانویه ۲۰۱۹ منع می‌شود، در حالی که نفت تولید شده از سرمایه‌گذاری مشترک با PDVSA تنها می‌تواند به ایالات متحده صادر شود، علی‌رغم این محدودیت‌ها، این شرکت بزرگ نفتی یک تانکر اجاره کرد تا محموله را تحویل بگیرد. نفت ونزوئلا یکی از راهکار حیاتی برای مدیریت بازار نفت ایالات متحده در این کشور جنگ‌زده آمریکای جنوبی بود. این محدودیت‌های گسترده مانع از بازسازی فوری ستون فقرات اقتصادی ونزوئلا، یعنی صنعت نفت آن خواهد شد. دو دهه فساد، تخلفات، عدم سرمایه‌گذاری در تعمیر و نگهداری حیاتی و بی‌توجهی باعث شد که زیرساخت‌های انرژی حیاتی به شدت دچار فرسایش شود، به طوری که تولید نفت ونزوئلا در سال ۲۰۲۰ به پایین‌ترین حد چند دهه اخیر

از عرضه خود را از خارج خریداری می‌کند و در سال ۲۰۱۷ از ایالات متحده پیشی گرفته است. حدود ۴۷ درصد نفت وارداتی در سال ۲۰۲۰، به ارزشی معادل ۱۷۶ میلیارد دلار از خاورمیانه و عربستان سعودی تامین‌کننده اصلی این نفت بود که حدود ۱۵٫۹ درصد از کل واردات نفت خام چین را در سال ۲۰۲۰ با هزینه حدود ۲۸٫۱ میلیارد دلار تامین کرد. عراق، عمان، کویت و امارات از دیگر تامین‌کنندگان چین در خاورمیانه هستند. چین همچنین تحریم‌های ایران را برای واردات نفت خام از این کشور نفت خیز دور زده است. چین چندین سال است که تلاش می‌کند تولید نفت خود را افزایش دهد تا اتکای خود به تامین‌کنندگان خارجی را کاهش دهد و همچنین با سرمایه‌گذاری هنگفت در انرژی‌های تجدیدپذیر، ترکیب انرژی خود را متنوع کند. شرکت دولتی نفت فلات قاره چین (CNOOC) در اوایل سال جاری به سطوح بی‌سابقه‌ای از تولید نفت و گاز دست یافت و به دلیل قیمت بالای انرژی سود قابل توجهی داشت.

ترامپ، کاراکاس را از بازارهای جهانی حذف کرد. این امر باعث شد که شدیدترین افت اقتصادی دوران مدرن خارج از جنگ رخ دهد و به یک بحران فراگیر که در آن بیش از هفت میلیون ونزوئلایی از وطن خود گریخته‌اند، بدل شود. در حالی که پرزیدنت بایدن امتیازات جزئی به مادورو داد که توسط رهبر ونزوئلا رد شد، مانند اجازه دادن به صادرات محدود نفت به اروپا، به نظر می‌رسید که پیشرفت کمی برای کاهش مادی تحریم‌ها حاصل شده است. با این وجود، پس از اینکه رژیم مادورو در نوامبر ۲۰۲۲ از سرگیری مذاکرات با مخالفان در مکزیکوسیتی را آغاز کرد، واشنگتن با اجازه دادن به شورون برای از سرگیری فعالیت‌های خود در ونزوئلا، امتیاز قابل توجهی داد. این اولین تغییر اساسی در سیاست ایالات متحده در قبال ونزوئلا از زمان تشدید تحریم‌های ترامپ در ژانویه ۲۰۱۹ است. وزارت خزانه داری ایالات متحده در ۲۶ نوامبر ۲۰۲۲ اعلام کرد که مجوزی ۶ ماهه صادر کرده است که به شرکت بزرگ نفتی شورون اجازه می‌دهد تا استخراج نفت ونزوئلا را از سر بگیرد.

مجوز عمومی شماره ۴۱ اکنون به شورون اجازه می‌دهد تا نفت را از چهار سرمایه‌گذاری مشترک خود با

آیا چین بیش از حد به نفت خاورمیانه متکی است؟

در سال‌های اخیر، وابستگی چین به نفت خام خاورمیانه افزایش یافته است. با توجه به اینکه بسیاری از کشورهای جهان برای طیف گسترده‌ای از محصولات خود به چین متکی هستند، آسیب‌پذیری چین نیز یک آسیب‌پذیری جهانی است. تا زمانی که چین نتواند راهی برای تنوع بخشیدن به تامین‌کنندگان خود برای کاهش ریسک بیابد، این اتکای بیش از حد به نفت خاورمیانه احتمالاً تأثیر زیادی بر بازارهای ژئوپلیتیک و نفت خواهد داشت. گزارشی که در دسامبر ۲۰۲۱ منتشر شد نشان داد که اتکای چین به نفت خاورمیانه در حال افزایش است. چین بزرگترین واردکننده نفت جهان است که بیش از ۷۰ درصد

می‌شود، به‌ویژه با توجه به تغییرات جریان انرژی در غرب، به خوبی درک می‌شود».

برخی نگرانند که این وابستگی شدید به یک منطقه - و به‌ویژه یک قدرت دولتی - می‌تواند چین را آسیب‌پذیر کند و ممکن است حتی تأثیر منفی بر بقیه جهان بگذارد، زیرا محصولات زیادی به چین وابسته است. سهمیه‌های سخت‌گیرانه صادراتی که توسط سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) معرفی شده‌اند، قبلاً باعث شده است که ایالات متحده کنترل عربستان سعودی بر بازارهای جهانی نفت را محکوم کند و کاهش تولید نفت می‌تواند عرضه چین را تهدید کند. در حالی که رهبر چین ممکن است با تصمیم عربستان سعودی برای محدود کردن تولید نفت موافق نباشد، اتکای شدید این کشور به نفت اوپک به این معنی است که چین باید روابط خوبی با محمد بن سلمان، ولیعهد این کشور داشته باشد تا آینده عرضه نفت خود را تضمین کند.

یکی دیگر از آسیب‌پذیری‌های چین، نحوه انتقال نفت خود از خاورمیانه است که عمدتاً به دلیل فقدان زیرساخت خط لوله، برای تحویل نفت خام خود به تانکرهای نفتی است. اقدامات چین در تایوان با مخالفت چندین قدرت جهانی مواجه شده است. در همین حال، تانکرهای نفتکش باید از اقیانوس هند، از طریق تنگه مالاکا و دریای چین جنوبی عبور کنند. این بدان معناست که هرگونه تحریم یا محاصره‌ای که بر روی کشتی‌های باری به مقصد چین اعمال شود، می‌تواند تأمین انرژی چین را تهدید کند. به نظر می‌رسد اتکای شدید چین به خاورمیانه برای تأمین نفت خود باقی بماند و رهبر چین اخیراً برای اطمینان از آینده شراکت خود به عربستان سعودی سفر کرده است. با این حال، این وابستگی به منطقه برای نفت خام می‌تواند چین را در برابر فشارهای ژئوپلیتیکی آسیب‌پذیر کند و امنیت انرژی آن را در اختیار اوپک قرار دهد. در بلندمدت، خطوط لوله از روسیه و آسیای مرکزی می‌تواند به مقابله با این تهدید علیه بازارهای جهانی کمک کند، اما تا آن زمان، تأثیر بزرگی بر ژئوپلیتیک خواهد داشت.

این موفقیت به دنبال اجرای برنامه استراتژی و توسعه تجاری ۲۰۲۲ CNOOC است، نقشه راهی که برنامه‌هایی را برای افزایش تولید نفت و گاز طی سه سال آینده ترسیم می‌کند و در عین حال سرمایه‌گذاری در انرژی سبز را افزایش می‌دهد. اما علیرغم نتایج قوی، چین به اندازه کافی نفت تولید نمی‌کند که بتواند نیازهای جمعیت عظیم خود را برآورده کند و عملیات صنعتی به سرعت در حال گسترش باشد.

در سه ماهه اول سال ۲۰۲۲، اتکای چین به نفت خام خاورمیانه به طور قابل توجهی افزایش یافت، به دنبال کاهش واردات از روسیه، برزیل و آمریکا، واردات نفت خاورمیانه با ۴/۸ درصد افزایش به ۵/۶ میلیون بشکه در روز رسید و به ۵۳/۸ درصد از سهم بازار در سه ماهه اول رسید. علیرغم جذاب بودن قیمت‌های پایین نفت خام، چین واردات خود از روسیه را در اوایل سال کاهش داد تا خطر تأخیر حمل و نقل به دلیل درگیری‌های روسیه و اوکراین را کاهش دهد.

شی جین‌پینگ، رهبر چین برای اولین بار در حدود هفت سال گذشته به عربستان سعودی سفر کرد تا روابط انرژی دو کشور را مستحکم کند. شی در این سفر یک مشارکت استراتژیک جامع امضا کرد و همچنین با چندین رهبر دیگر خاورمیانه دیدار کرد تا در مورد آینده واردات نفت خود گفتگو کند. این سفر به وضوح نشان داد که چین قصد دارد روابط نزدیک خود را با عربستان سعودی حفظ کند تا امنیت انرژی خود را تضمین کند. این توافق برنامه‌هایی را برای گسترش مشارکت انرژی بین دو قدرت با هدف توسعه صنعت هیدروژن و پیشبرد طرح کمربند و جاده چین در منطقه نشان داد.

چین همچنان بزرگترین شریک تجاری عربستان سعودی است، در حالی که عربستان تأمین‌کننده حیاتی نفت چین است. ایهام کامل، رئیس تیم تحقیقاتی خاورمیانه و شمال آفریقا گروه اوراسیا، توضیح داد: همکاری در زمینه انرژی در مرکز همه بحث‌ها بین رهبری عربستان و چین خواهد بود. وی افزود: «نیاز به ایجاد چارچوبی برای اطمینان از اینکه این وابستگی متقابل از نظر سیاسی تطبیق داده

تحولات محیط زیست و فناوری

انرژی‌های تجدیدپذیر در سال ۲۰۲۲ پرچمدار بود

نیروی بادی رسید که ۱۰٫۵ گیگاوات نسبت به سال ۲۰۱۷ افزایش یافته است. در آلمان، یک رکورد جدید تولید انرژی تجدیدپذیر در سال گذشته به ثبت رسید و این کشور در سال ۲۰۲۲ به میزان ۲۵۶ تراوات ساعت برق از منابع تجدیدپذیر تولید کرد. شرایط آب و هوایی بهتر باعث شد که تولید انرژی خورشیدی ۲۳ درصد نسبت به سال ۲۰۲۱ افزایش یابد. مصرف برق آلمان در سال ۲۰۲۲، نسبت به سال قبل از آن ۴۱ درصد افزایش داشت. با این حال، کارشناسان پیشنهاد می‌کنند که آلمان باید پروژه‌های انرژی تجدیدپذیر بیشتری را برای دستیابی به اهداف اقلیمی خود ارائه کند. برای دستیابی به هدف خود یعنی ۶۰۰ تراوات ساعت ظرفیت انرژی تجدیدپذیر تا سال ۲۰۳۰ - معادل ۸۰ درصد مصرف برق - تولید انرژی سبز در سال ۲۰۲۲ باید در مجموع حدود ۲۷۰ تراوات ساعت باشد. در چین تولید برق خورشیدی بین ژانویه تا اکتبر در مقایسه با مدت مشابه در سال ۲۰۲۱ در حدود ۳۰ درصد افزایش یافت و سهم انرژی بادی برای برق ۲۵ درصد افزایش یافته است و چین همچنان بزرگترین تولید کننده انرژی‌های تجدیدپذیر در جهان است. به طور کلی، تقاضای جهانی برق در نیمه اول سال ۲۰۲۲ نسبت به سال قبل ۳ درصد افزایش یافته است. انرژی‌های تجدیدپذیر توانستند کل این افزایش تقاضا را برآورده کنند، باد و خورشید ۷۷ درصد و هیدروژن بقیه را تأمین می‌کنند. در چین، افزایش تولید بادی و خورشیدی ۹۲ درصد از افزایش تقاضای برق را تأمین کرد. این میزان در ایالات متحده ۸۱ درصد و در هند ۲۳ درصد بود. اتحادیه اروپا ۱۲ درصد از برق خود را از منابع انرژی خورشیدی تولید کرد که ۹ درصد نسبت به سال ۲۰۲۱ افزایش داشت. این معادل ۲۹ میلیارد یورو واردات گاز است که به لطف پروژه‌های انرژی خورشیدی صرفه جویی شده است. در همین حال، باد حدود ۱۲ درصد از برق تولیدی اروپا را به خود اختصاص داده است، در حالی که برق آبی ۱۱ درصد سهم دارد.

علیرغم اینکه کارشناسان می‌گویند ظرفیت انرژی‌های تجدیدپذیر جهان به اندازه کافی سریع رشد نمی‌کند تا از تعهدات دولت‌ها برای انتقال سبز تا سال ۲۰۵۰ حمایت کند، چندین رکورد تولید انرژی پاک در سال ۲۰۲۲ شکسته شد. سال گذشته مقدار زیادی انرژی بادی و خورشیدی در سراسر جهان عملیاتی شد و پیشرفت‌های متعددی در منابع مختلف انرژی تجدیدپذیر انجام شد. شرکت‌های انرژی در سراسر آمریکای شمالی، اروپا و آسیا برنامه‌هایی را برای توسعه تأسیسات بزرگ هیدروژن سبز، نیروگاه‌های برق آبی و پروژه‌های جزر و مدی و موجی جدید ایجاد کردند. در حالی که اگر دولت‌ها بخواهند به تعهدات خود برای کاهش انتشار جهانی عمل کنند، هنوز راه زیادی در پیش است ولی سرمایه‌گذاری بیشتر در انرژی‌های تجدیدپذیر طی سال گذشته توسط بازیگران دولتی و خصوصی احتمالاً به تسریع انتقال سبز در دهه‌های آینده کمک خواهد کرد. انرژی باد همچنان یکی از سریع‌ترین بخش‌های در حال رشد انرژی‌های تجدیدپذیر است. در بریتانیا، شبکه ملی ESO اعلام کرد که در آخرین هفته سال ۲۰۲۲، با تولید ۲۰٫۹۱۸ گیگاوات برق در بازه زمانی نیم ساعته بعد از ظهر در ۳۰ دسامبر ۲۰۲۲، رکوردی از تولید انرژی باد ایجاد شد. این بدان معناست که انرژی باد ۶۱٫۴ درصد از عرضه انرژی بریتانیا در آن روز را تأمین می‌کرد. رکورد قبلی با خروجی ۲۰٫۸۹۶ گیگاوات در ۲ نوامبر ۲۰۲۲ ثبت شده بود. بریتانیا با تولید ۷۴ تراوات ساعت انرژی باد که تا اواخر دسامبر ۲۰۲۲ به دست آمده است، بهترین شرایط را در اروپا برای تولید برق بادی دارد و انرژی کافی برای تأمین برق ۱۹ میلیون خانه را تولید می‌کند. در آگوست سال گذشته، بریتانیا به ۲۵٫۵ گیگاوات ظرفیت

آیا تلاش‌های بایدن برای کاهش گازهای گلخانه‌ای نتیجه می‌دهد؟

بایدن برای دستیابی به انتشار کربن صفر تا سال ۲۰۵۰ در تلاش است که دولت فدرال الگو باشد. او علاوه بر ارائه چندین بسته سیاستی اقلیمی از جمله قانون کاهش تورم (IRA) اخیر متعهد شده است که انتشار کربن بخشهای دولتی را به میزان قابل توجهی در دهه آینده با ارائه انواع اقدامات کاهش کربن کاهش دهد. تحت مدیریت او، دولت فدرال شروع به جایگزینی منابع انرژی تجدیدپذیر برای برق، استفاده از وسایل نقلیه الکتریکی و انطباق زیرساخت‌های خود خواهد کرد که کاهش کربن و انتقال به منابع انرژی پاک تر را ممکن می‌سازد. در اواخر سال ۲۰۲۱، بایدن فرمان اجرایی را امضا کرد که بر اساس آن دولت فدرال به منظور دستیابی به کربن صفر تا سال ۲۰۵۰، به طور گسترده تا ۶۵ درصد از انتشار گازهای گلخانه‌ای خود را تا پایان دهه کاهش خواهد داد و همچنین به منابع انرژی تجدیدپذیر برق روی خواهد آورد. همچنین قصد دارد میلیاردها دلار در تجهیز ناوگان فدرال به خودروهای الکتریکی (EVs) سرمایه‌گذاری کند. دولت در نظر دارد در سال‌های آینده ۶۰۰۰۰۰ خودرو و کامیون خود را با خودروهای برقی جایگزین کند و تا سال ۲۰۳۵ به صورت ۱۰۰ درصد به سمت خرید خودروهای بدون آلایندگی سوق پیدا کند. کاخ سفید برای دستیابی به این اهداف، همکاری نزدیکی با تولیدکنندگان و تامین کنندگان تجهیزات الکتریکی، باتری و تجهیزات شارژ در ایالات متحده خواهد داشت. این بر اساس

افزایش تولید انرژی هسته‌ای فرانسه، کاهش مشکلات انرژی اروپا

نیروگاه‌های هسته‌ای فرانسه دوباره راه اندازی می‌شود و بلمبرگ تخمین می‌زند که ۷۳ درصد از ۵۶ راکتور این کشور در روز جمعه در دسترس بوده است. این تعداد راکتور به طور قابل توجهی بیشتر از ماه‌های اخیر است که برخی از نگرانی‌ها در مورد تامین برق در فرانسه و اروپا را کاهش می‌دهد. برای مقایسه، تنها ۴۰ درصد از ۵۶ راکتور فرانسه در آگوست ۲۰۲۲ در دسترس بودند، زمانی که بسیاری از راکتورها تحت تعمیرات

زیرساخت‌های بزرگتر و اهداف انرژی بایدن برای کشور بر مبنای طرح ۷/۵ میلیارد دلاری برای ساخت شبکه ایستگاه‌های شارژ خودروهای الکتریکی در سراسر آمریکا است. دولت امیدوار است بتواند تا سال ۲۰۳۰ برق بدون کربن مصرف کند و میلیاردها دلار برای ارتقای بهره‌وری در ۳۰۰۰۰۰ ساختمان خود سرمایه‌گذاری کند. دستور ارائه شده با هدف کاهش ۵۰ درصدی انتشار گازهای گلخانه‌ای ساختمان‌های فدرال تا سال ۲۰۳۲ و رسیدن به صفر خالص انتشار CO₂ تا سال ۲۰۴۵ است. علاوه بر این، برنامه‌هایی برای توسعه حداقل ۱۰ گیگاوات برق پاک در آمریکا تا سال ۲۰۳۰ مشخص شده است. جدیدترین بخش، خدمات پستی ایالات متحده است که در ماه دسامبر اعلام کرد که قصد دارد حداقل ۶۶۰۰۰ وسیله نقلیه تحویل الکتریکی برای تغییر ناوگان خود در سراسر کشور خریداری کند. این بخشی از هدف بزرگتر برای دستیابی به ۱۰۶۰۰۰ خودروی برقی تا سال ۲۰۲۸ است. ناوگان موجود از حدود ۲۲۰۰۰۰ وسیله نقلیه تشکیل شده است. این پس از افزایش فشار طرفداران محیط زیست و مردم نسبت به خدمات پستی (USPS) به دلیل عدم اقدامات اقلیمی صورت می‌گیرد. در سال‌های اخیر، USPS به خرید وسایل نقلیه جدید با سوخت فسیلی به جای جایگزین‌های الکتریکی ادامه داده که انتقادات گسترده‌ای را به دنبال داشته است. از زمان اجلاس آب و هوایی COP۲۶ در سال ۲۰۲۱، بایدن وعده‌های آب و هوایی متنوعی از جمله اهداف فدرال و سیاست‌های حمایتی داده است. با ارائه بودجه برای نوآوری و جذب انرژی‌های تجدیدپذیر، دولت به وضوح در تلاش است تا نقش پیشرو داشته باشد و شرکت‌های خصوصی را به انجام همین کار تشویق کند.

معمول یا برنامه ریزی نشده بودند، سطح آب رودخانه‌ها پایین بود و دما در رودخانه‌ها برای خنک کردن راکتور بسیار بالا بود. انرژی هسته‌ای برای سیستم برق فرانسه در سال گذشته یک مشکل بوده است، زیرا بیش از نیمی از راکتورهای این کشور همزمان به دلیل تعمیرات یا نگهداری خاموش بودند. در دسترس بودن بیشتر انرژی هسته‌ای در فرانسه که تولید کننده عمده برق از انرژی هسته‌ای است نگرانی‌ها در مورد کمبود برق در زمستان امسال را کاهش می‌دهد. الیزابت بورن نخست‌وزیر فرانسه در اوایل این هفته به یک رادیو محلی گفت که فرانسه اکنون به دلیل کاهش مصرف و افزایش تولید برق هسته‌ای نسبت به یک ماه پیش نسبت به تامین برق خود برای هفته‌های آینده اطمینان بیشتری دارد.

اقتصاد نفت

بررسی چشم‌انداز اقتصاد چین در سال ۲۰۲۳

ندا علم‌الهدی

۱- مقدمه

گسترده‌تر پشتیبانی می‌شود- اعلام کند و هزینه‌های خود را در سال ۲۰۲۳ افزایش دهد و اقتصاد را حرکت داده و درمان کووید-۱۹ را تأمین مالی نماید. اولین بخش‌هایی که از خروج چین از کووید صفر منتفع می‌شوند، مراقبت‌های بهداشتی و دارویی و پس از آن بخش‌هایی مانند حمل و نقل و گردشگری خواهند بود. این انتظار وجود دارد که دولت و خانواده‌ها هزینه‌های بیشتری را جهت آماده‌سازی برای موج‌های کوتاه‌مدت و تکراری موارد ابتلا به ویروس کرونا افزایش دهند. بخش املاک نیز از سیاست‌های حمایتی و بهبود انتظارات درآمدی سود خواهد برد.

دومین اقتصاد بزرگ جهان سال سختی را پشت سر گذاشته است. مشکل اصلی آن سقوط بازار ملک است. املاک و مستغلات موتور رشد سنتی این کشور است که یک پنجم تولید ناخالص داخلی را تشکیل می‌دهد. خطر این است که بحران به بخش مالی سرایت کند و سرمایه‌گذاری را کاهش دهد. در همین حال شوک‌های ناشی از سرکوب‌های نظارتی شی و سیاست شدید کووید صفر نیز تأثیر خود را گذاشته است. پیش‌بینی‌های صندوق بین‌المللی پول حاکی از آن است که تولید ناخالص داخلی چین در سال جاری تنها ۳٫۲ درصد افزایش خواهد یافت که از ۸٫۱ درصد در سال ۲۰۲۱ کاهش زیادی یافته است. با این حال، از آنجایی که جهان توسعه یافته در سال آینده به دلیل افزایش نرخ‌های بهره و هزینه‌های بالاتر انرژی دچار کندی می‌شود، چین یک نقطه نسبتاً روشن ارائه می‌کند. اگر چه صندوق بین‌المللی پول پیش‌بینی‌های خود را برای این کشور کاهش داده است، اما صندوق بین‌المللی پول انتظار دارد که جمهوری خلق چین در سال ۲۰۲۳ رشد ۴٫۴ درصدی داشته باشد. چین ۳۰ درصد از کل رشد جهانی را در سال آینده به خود اختصاص خواهد داد. طبق برآورد صندوق بین‌المللی پول، اقتصاد جهان در سال ۲۰۲۳، ۲٫۷ درصد رشد خواهد کرد.

سهام چین در رشد جهانی بیش از سه برابر ایالات متحده خواهد بود. اگر چه آمریکا بزرگترین اقتصاد جهان باقی می‌ماند، صندوق بین‌المللی پول انتظار دارد که رشد آن تنها ۱ درصد باشد، در حالی که منطقه یورو تنها با نصف این نرخ رشد خواهد کرد. هند تقریباً ۳ درصد از تولید ناخالص داخلی جهان را تولید می‌کند. حتی اگر طبق پیش‌بینی ۶٫۱ درصد رشد کند، تنها ۷٫۷ درصد از رشد جهانی را تشکیل خواهد داد.

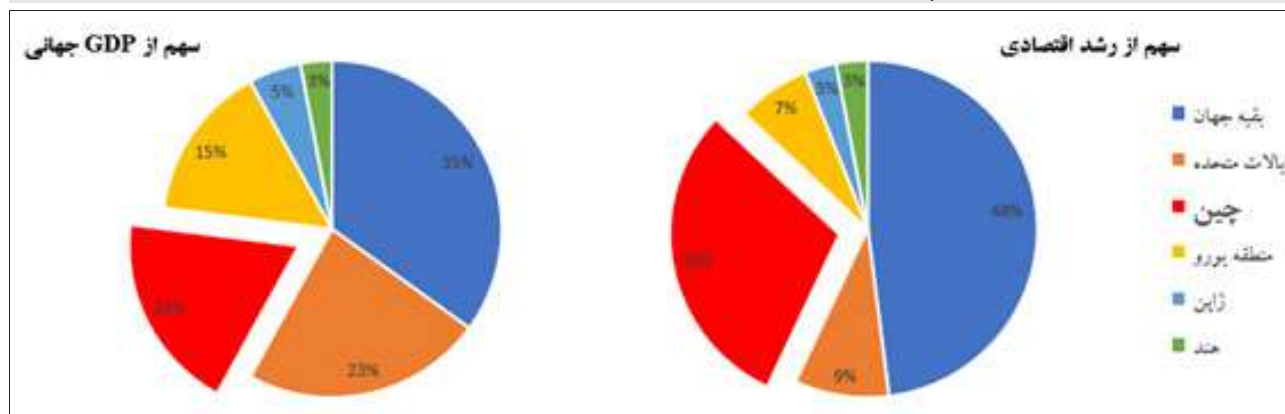
مورگان استنلی پیش‌بینی خود را برای تولید ناخالص داخلی چین در سال ۲۰۲۳ را ۵٫۴ درصد اعلام کرد، در حالیکه چشم‌انداز قبلی آن ۵ درصد بوده است. به گفته اقتصاددانان، معامله‌گران ارز اکنون انگیزه بیشتری برای تبدیل دلار آمریکا به یوان چین دارند، به ویژه قبل از سال نو چینی که نیاز به پرداخت دستمزد و پاداش دارند. سیاست‌گذاران چینی اقدامات هماهنگی را برای افزایش رشد در همه عرصه‌ها انجام می‌دهند. این اولین بار از سال ۲۰۱۹ است که در آن سیاست‌های کلان داخلی و مدیریت کووید به جای اینکه به عنوان نیروهای متقابل عمل کنند، در حمایت از بهبود رشد همسو هستند. این کشور در حال کار بر روی یک بسته محرک به ارزش بیش از ۱۴۳ میلیارد دلار برای حمایت از صنعت نیمه هادی‌ها است که یکی از بزرگترین بسته‌های تشویقی مالی آن خواهد بود.

۲- ارزیابی گزارش، نکات محوری

چشم‌انداز مشخصات رشد اقتصادی چین در سال ۲۰۲۳ در شش ماه اول ضعیف‌تر و در نیمه دوم قوی‌تر بیان می‌شود. مانند سایر اقتصادهای آسیایی که سیاست‌های مقابله با کووید صفر را لغو کردند، بازگشایی مجدد منجر به شتاب فوری رشد نخواهد شد، زیرا توقف فعالیت‌ها باعث اختلال در زنجیره تأمین و مصرف می‌شود. با این حال، پس از سه ماهه اول دشوار، حرکت اقتصادی چین احتمالاً در سه ماهه دوم سال ۲۰۲۳ زمانی که وضعیت بهداشت عمومی قابل مدیریت شود، تقویت خواهد شد. همچنین این انتظار وجود دارد که تقاضای جهانی برای صادرات چین در نیمه دوم سال ۲۰۲۳ بهبود یابد.

الگوی رشد چین در دو سال آینده از جنبه‌های مهمی با بهبود پس از همه‌گیری با سایر اقتصادهای بزرگ متفاوت خواهد بود. برای مثال، در ایالات متحده، مصرف خصوصی قوی و بلندمدت - که از پس‌اندازهای محرک ناشی می‌شود - از رشد حمایت خواهد کرد. چین همچنین بازگشتی اولیه در مصرف را تجربه خواهد کرد که ناشی از تقاضای سرکوب شده است، اما به دلیل تأثیر منفی کووید صفر بر درآمد شخصی و عدم وجود محرک‌های متمرکز بر خانواده، بهبود نسبتاً ملایم خواهد بود. مصرف و سرمایه‌گذاری خصوصی نیز به زمان نیاز دارد تا بازیابی شود. از دولت انتظار می‌رود که اقدامات مالی انبساطی را - که عمدتاً از طریق بیمه اوراق قرضه و کسری مالی

نمودار ۱. چین به عنوان بزرگ‌ترین محرک رشد اقتصادی جهان در سال ۲۰۲۳

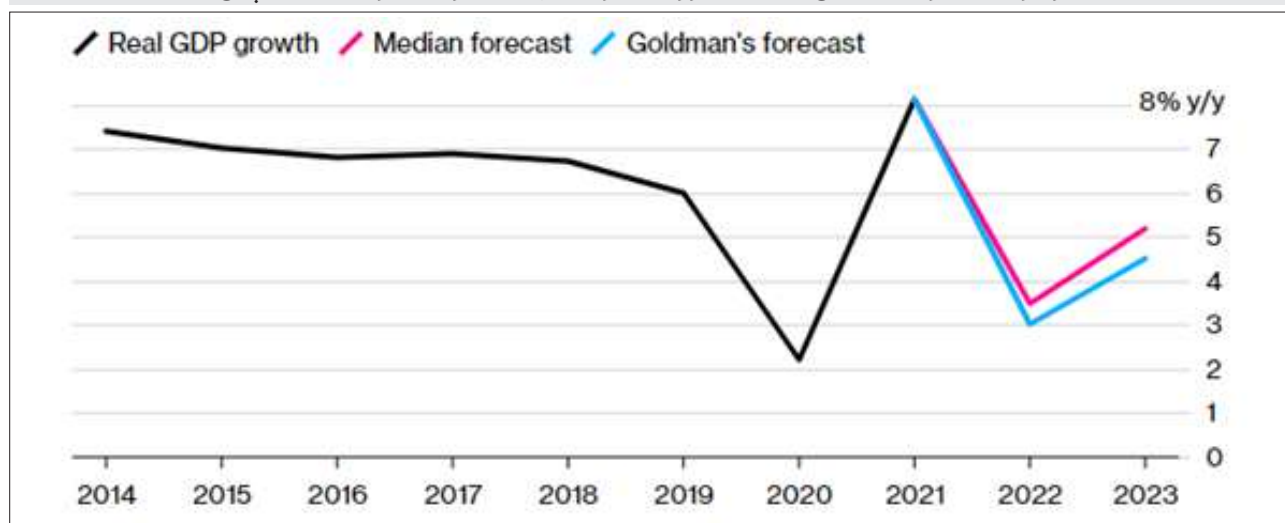

Source: China's growth path will be felt around the world, Reuters, 14 October, IMF World Economic Outlook

ناخالص داخلی احتمالاً ۴٫۵ درصد در سال ۲۰۲۳ افزایش خواهد یافت که کمتر از پیش‌بینی قبلی ۵٫۳ درصدی است. هیچ تغییری در پیش‌بینی رشد ۳ درصدی در سال جاری وجود نداشت.

گروه گلدمن ساکس پیش‌بینی رشد اقتصادی چین در سال ۲۰۲۳ را به شدت کاهش داد و پیش‌بینی کرد پکن حداقل تا سه ماهه اول سال آینده به سیاست‌های سختگیرانه کووید صفر خود پایبند خواهد بود. اقتصاددانان گلدمن در گزارشی نوشتند که تولید

نمودار ۲. انتظار ادامه یافتن سیاست کووید صفر تا سال ۲۰۲۳ و کندی رشد اقتصاد چین

Source: China's National Bureau of Statistics, Bloomberg surveys, Goldman Sachs

این کشور برای سال آینده تعیین شود، زیرا دولت به دنبال تثبیت رشد است. مقامات چینی به دنبال این هستند که سیاست‌های کنترل کووید-۱۹ را بهینه‌سازی و تعدیل کنند. در نشست اقتصادی که به تازگی انجام شده است تقویت اعتماد کسب‌وکار و خانواده در سال ۲۰۲۳ تمرکز سیاست‌گذاری‌ها خواهد بود. سیاست‌گذاران، احیای تقاضای کاهش یافته مصرف‌کننده، توسط کمپین کووید صفر را به عنوان یک اولویت تعیین کردند و نشان دادند که چین هزینه‌های مالی فعالانه را در کنار سیاست‌های پولی سست خواهند کرد.

تحلیلگران گلدمن ساکس به طور پیوسته پیش‌بینی‌های مربوط به رشد چین در سال جاری و سال آینده را کاهش داده‌اند، زیرا چشم‌انداز اقتصاد این کشور تحت الشعاع قرنطینه‌های مکرر برای مهار شیوع کووید، بحران دائمی املاک و کاهش صادرات قرار گرفته است. میانگین پیش‌بینی در یک نظرسنجی در ماه آگوست، رشد ۳٫۵ درصدی اقتصاد در سال جاری و سپس رشد ۵٫۲ درصدی در سال آینده براساس این تحلیل‌گران خواهد بود. سیاستگذاران چینی پیشنهاد کردند که محدودیت‌های ضد ویروس کرونا را می‌توان کاهش داد تا جهت‌گیری اقتصادی

سالانه خود را منتشر کرد که رشد ضعیفی را در سراسر جهان در سال ۲۰۲۳ پیش‌بینی می‌کرد. این صندوق تاکید ویژه‌ای بر سه موضوع داشت: تورم بالا و سیاست‌های سخت‌گیرانه بانک‌های مرکزی، جنگ بین روسیه و اوکراین و اثرات مستمر کووید ۱۹ - به ویژه در چین. با این وجود چشم‌انداز رشد چین به دنبال اقداماتی که برای حمایت از بخش املاک اجرا شده است، ارتقا داده شده است. به نظر می‌رسد مقامات چین همچنین با توجه به اقدامات اخیر برای کاهش سیاست‌های کشور در برابر کووید صفر، در حال تدارک بازگشایی تدریجی اقتصاد در سال ۲۰۲۳ هستند.

در این نشست همچنین بر «پیشگیری موثر و رفع خطرات جدی اقتصادی و مالی» تاکید شد. این بیانیه موضع دولت را تکرار کرد که مسکن «برای سکونت است نه سفته بازی». اما همچنین به کمک به توسعه دهندگان املاک برای رفع نیازهای مالی آنها برای اطمینان از رشد پایدار در بازار اشاره کرد. چینی‌ها معتقدند که با توجه به عقب‌نشینی از کووید صفر و سایر عوامل، هدف رشد مطمئناً «بیش از ۵ درصد» در سال ۲۰۲۳ خواهد بود.^۱

۳- نقطه نظر کارشناسی مؤسسه

• در ماه اکتبر، صندوق بین‌المللی پول چشم‌انداز اقتصادی

منابع:

- China's National Bureau of Statistics, Bloomberg surveys, Goldman Sachs.
- China's growth path will be felt around the world, Reuters, 14 October, IMF World Economic Outlook.
- China hints at more zero-COVID easing to shore up growth, Nikkie Asia, 17 December.

تحولات بازار نفت در هفته منتهی به ۱۳ ژانویه ۲۰۲۳

لغو محدودیت‌های کرونایی در چین و پیش‌بینی افزایش تقاضای این کشور

مهدی یوسفی

در هفته منتهی به ۱۳ ژانویه ۲۰۲۳ قیمت نفت خام‌های شاخص روند صعودی داشت. متوسط هفتگی سبدها با ۱/۷ درصد افزایش به ۷۹/۰۸ دلار در بشکه رسید و متوسط هفتگی نفت برنت در بورس آیس با ۳/۸ درصد افزایش به ۸۲/۳۵ دلار در بشکه رسید و قیمت نفت خام وست‌تگزاس اینترمدیت در بورس نایمکس با ۳/۷ درصد کاهش نسبت به هفته ماقبل به ۷۷/۰۸ دلار در بشکه رسید.

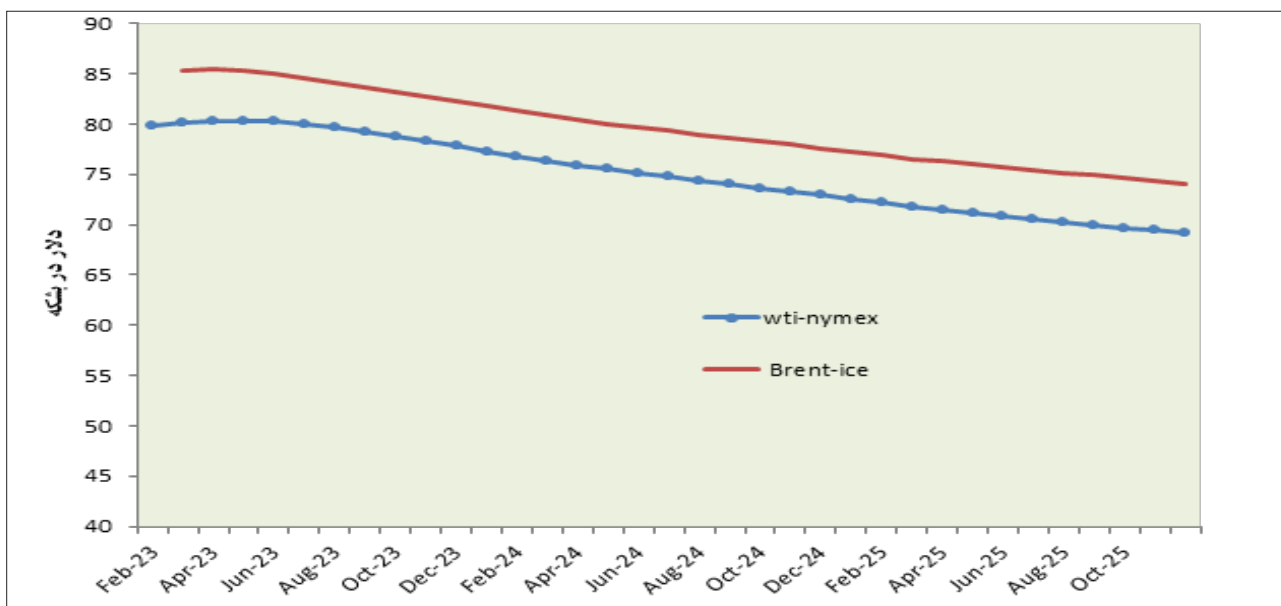
جدول ۱. تغییرات هفتگی نفت خام‌های شاخص

تغییرات نسبت به هفته قبل (درصد)	برنت موعدها	تغییرات نسبت به هفته قبل (درصد)	وست‌تگزاس	تغییرات نسبت به هفته قبل (درصد)	سبدها	هفته
۵٫۳	۸۰٫۳۲	۲٫۹	۷۵٫۲۴	۰٫۷	۷۸٫۴۹	هفته منتهی به ۱۶ دسامبر ۲۰۲۲
۱٫۳	۸۱٫۳۸	۲٫۸	۷۷٫۳۲	۰٫۹	۷۹٫۱۹	هفته منتهی به ۲۳ دسامبر ۲۰۲۲
۲٫۳	۸۳٫۲۲	۲٫۶	۷۹٫۳۴	۲٫۷	۸۱٫۳	هفته منتهی به ۳۰ دسامبر ۲۰۲۲
-۴٫۷	۷۹٫۳۰	-۶٫۴	۷۴٫۳۰	-۴٫۴	۷۷٫۷	هفته منتهی به ۶ ژانویه ۲۰۲۳
۳٫۸	۸۲٫۳۵	۳٫۷	۷۷٫۰۸	۱٫۷	۷۹٫۰۸	هفته منتهی به ۱۳ ژانویه ۲۰۲۳

بکواردیشن داشت. قیمت قرارداد ماه اول وست‌تگزاس ۷۹/۸۶ دلار در بشکه بود که نسبت به قرارداد ماه چهارم به مقدار ۰/۵۲ دلار در بشکه پایین‌تر بود. در چند هفته گذشته به دلیل کاهش نگرانی نسبت به وضعیت عرضه و از طرف دیگر افزایش نااطمینانی در مورد میزان رشد تقاضا و نگرانی در مورد رکود در اقتصادهای بزرگ، باعث تغییر وضعیت قراردادهای آتی از بکواردیشن به کونتانگو شده است.

در ۱۳ ژانویه ۲۰۲۳ در بازار فیوچرز و در بورس آیس، قیمت قراردادهای سه ماه اول نفت برنت در وضعیت کونتانگو قرار داشت اما سپس به وضعیت بکواردیشن تغییر میکند. قرارداد ماه اول برنت ۸۵/۲۸ دلار در بشکه بود که نسبت به قرارداد ماه چهارم به مقدار ۰/۰۳ دلار در بشکه بالاتر بود. قیمت نفت وست‌تگزاس در بورس نایمکس نیز برای شش ماه نخست در وضعیت کانتانگو اما سپس وضعیت

نمودار ۱. قیمت نفت برنت و وست‌تگزاس در بورس آیس و نایمکس در ۱۳ ژانویه ۲۰۲۳

در هفته منتهی به ۱۳ ژانویه ۲۰۲۳ عوامل مختلفی در نوسانات قیمت نفت موثر بود که در ذیل به مهمترین آنها به تفکیک عوامل تضعیف کننده و تقویت کننده اشاره می شود.

عوامل تقویت کننده در هفته منتهی به ۱۳ ژانویه:

۱. بحران اوکراین و وضع تحریمات گسترده علیه روسیه و اجرایی شدن ممنوعیت واردات نفت روسیه از طریق دریا توسط اتحادیه اروپا از روز ۵ دسامبر ۲۰۲۲، علاوه بر این قرار است ممنوعیت واردات دریایی فرآورده از ۵ فوریه ۲۰۲۳ توسط کشورهای اتحادیه اروپا اجرایی شود؛
۲. ناتوانی برخی تولیدکنندگان اوپک پلاس در تولید به مقدار سهمیه تعیین شده و پیش بینی این روند در ماه های آتی، در ماه دسامبر این کشورها ۱/۸۰۳ میلیون بشکه در روز کمتر از سطح تولید توافق شده تولید کرده اند؛
۳. اداره اطلاعات انرژی آمریکا اعلام کرد که در هفته منتهی به ۶ ژانویه ۲۰۲۳ ذخیره سازیهای فرآورده های میان تقطیر آمریکا به مقدار ۱۱ میلیون بشکه کاهش یافته و سطح آن به ۱۱۷/۷ میلیون بشکه رسیده است که ۱۱/۷ میلیون بشکه کمتر از سال گذشته در همین مقطع زمانی است؛
۴. امیدواری نسبت به افزایش تقاضا در چین با ادامه تسهیل در محدودیتهای کرونایی، در هفته گذشته چین مرزهای خود را به طور کامل برای مسافران خارجی بعد از سه سال باز کرد؛
۵. تضعیف ارزش دلار، شاخص ارزش دلار در هفته منتهی به ۶ ژانویه ۲۰۲۳ بود که در هفته منتهی به ۱۳ ژانویه به ۱۰۲/۵۰ رسید؛
۶. برخی تحلیلگران پیش بینی می کنند که اقتصاد جهانی در سال ۲۰۲۳ آنچنان که قبلا پیش بینی می شد تیره و تار نباشد و تقاضای جهانی بیش از پیش بینی های قبلی افزایش خواهد یافت، بطوریکه که گلدمن ساکس برآورد کرده که رشد تقاضا در سال ۲۰۲۳ به مقدار ۲/۷ میلیون بشکه در روز خواهد بود؛
۷. بر اساس گزارش بلومبرگ برآورد می شود که تقاضای نفت چین در سال ۲۰۲۳ با ۸۰۰ هزار بشکه در روز افزایش به ۱۶ میلیون بشکه در روز برسد؛
۸. وزارت کار آمریکا اعلام کرد که نرخ تورم آمریکا در دوازده ماه منتهی به دسامبر ۲۰۲۲ به ۶/۵ درصد رسیده است که ۰/۶ درصد کمتر از ماه قبل است و احتمال کند شدن روند افزایشی نرخ بهره آمریکا و عدم تقویت دلار را بیشتر کرد. از اینرو تحلیلگران پیش بینی می کنند که فدرال رزرو در جلسه اول فوریه نرخ بهره را ۰/۲۵ درصد و حتی کمتر

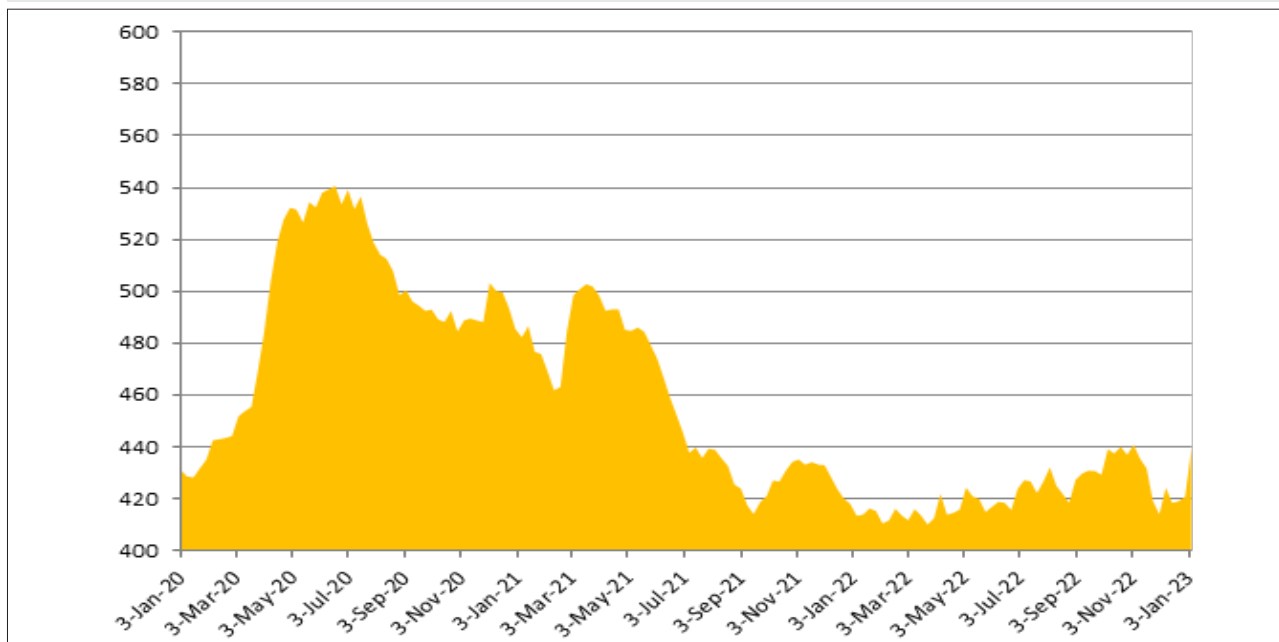
افزایش دهد؛

۹. جف کوری رئیس بخش کالاهای گلدمن ساکس در مصاحبه با بلومبرگ گفت که قیمت نفت می تواند تا پایان سال به ۱۰۰ دلار در بشکه برسد؛
۱۰. افزایش سهمیه واردات نفت خام پالایشگران خصوصی توسط دولت چین از ۱۰۹ میلیون تن در سال ۲۰۲۲ به ۱۳۲ میلیون تن در سال ۲۰۲۳

عوامل تضعیف کننده در هفته منتهی به ۱۳ ژانویه:

۱. سی و چهارمین جلسه وزیران نفت اوپک پلاس در ۴ دسامبر ۲۰۲۲ برگزار شد و تصمیم گرفته شد که سطح تولید دسامبر ۲۰۲۲ تمدید شود؛
۲. ادامه برداشت از ذخایر استراتژیک توسط آمریکا؛ در هفته منتهی به ۶ ژانویه ۲۰۲۳ سطح ذخایر استراتژیک آمریکا با ۰/۸۰۰ میلیون بشکه کاهش به ۳۷۱ میلیون بشکه رسید که حدود ۲۳۰ میلیون بشکه کمتر از سال گذشته در همین مقطع زمانی است؛
۳. نگرانی نسبت به رکود اقتصادی در اقتصادهای مهم از جمله آمریکا و اتحادیه اروپا و پیش بینی کاهش رشد تقاضا برای نفت در سال ۲۰۲۳ نسبت به سال ۲۰۲۲، اداره اطلاعات انرژی آمریکا در آخرین گزارش خود (ژانویه ۲۰۲۳) برآورد کرده است که مصرف جهانی در سال ۲۰۲۳ حدود ۱/۰۴۹ میلیون بشکه در روز افزایش یابد که کمتر از رشد سال ۲۰۲۲ خواهد بود.
۴. اگرچه سیاست کاهش محدودیتهای چین و کنار نهادن سیاست کووید صفر در چین همچنان در حال پی گیری است اما افزایش شمار مبتلایان موجب نگرانی برای کند شدن این روند شده است؛
۵. انجمن نفت آمریکا (API) اعلام کرد که در هفته منتهی به ۶ ژانویه ۲۰۲۳ ذخیره سازیهای نفت خام این کشور ۱۴/۸۶۵ میلیون بشکه افزایش یافته است، در حالیکه پیش بینی می شد که ۲/۴ میلیون بشکه کاهش یابد. علاوه بر این اداره اطلاعات انرژی آمریکا نیز اعلام کرد که در هفته منتهی به ۶ ژانویه ۲۰۲۳ ذخیره سازیهای نفت خام آمریکا به مقدار ۱۹ میلیون بشکه افزایش یافته و سطح آن به ۴۳۹/۶ میلیون بشکه رسیده است و سطح ذخایر ۲۶/۳ میلیون بشکه بیشتر از سال گذشته در همین مقطع زمانی است.

نمودار ۲. روند هفتگی ذخیره‌سازیهای تجاری نفت خام آمریکا (میلیون بشکه)

تولید از ۲/۴۰ میلیون بشکه در سال ۲۰۲۲ به ۲/۹۵ میلیون بشکه در روز در سال ۲۰۲۳ برسد؛

۹. در هفت روز منتهی به ۱۰ ژانویه خالص وضعیت خرید بورس بازان در بازار نایمکس با ۹۵۰۸ قرارداد کاهش به ۱۲۹۳۳۲ قرارداد رسید؛

۱۰. زمستان گرم تر از حد نرمال در اروپا و آمریکا که نه تنها نیاز به گاز طبیعی بلکه نیاز به نفت گرمایشی را کاهش داده است.

۱۱. در هفته منتهی به ۱۳ ژانویه تعداد دکل‌های حفاری فعال در بخش نفت آمریکا با پنج دکل افزایش نسبت به هفته قبل به ۶۲۳ دکل رسید؛

۶. اداره اطلاعات انرژی آمریکا اعلام کرد که در هفته منتهی به ۶ ژانویه ۲۰۲۳ تولید نفت خام آمریکا در سطح ۱۲/۲ میلیون بشکه در روز بود که نسبت به هفته ماقبل آن ۱۰۰ هزار بشکه در روز افزایش داشت؛

۷. اداره اطلاعات انرژی آمریکا اعلام کرد که در هفته منتهی به ۶ ژانویه ۲۰۲۳ ذخیره‌سازیهای بنزین آمریکا به مقدار ۴/۱ میلیون بشکه افزایش یافته و سطح آن به ۲۲۶/۸ میلیون بشکه رسیده است؛

۸. برآورد میشود که با کند شدن روند تقاضا و کاهش تولید اوپک پلاس، ظرفیت مازاد تولید در سال ۲۰۲۳ افزایش یابد بر اساس برآوردهای اداره اطلاعات انرژی آمریکا ظرفیت مازاد

سیاست‌های راهبردی و ژئوپلیتیک

آیا چین توانایی واردات نفت بیشتر از روسیه را دارد؟

حسین یادگاری

۱- بیان رویداد

تجارت نفت چین با وجود تقاضای ضعیف افزایش یافته، اما آیا می‌تواند نفت بیشتری از روسیه جذب کند؟ آیا با اعمال تحریم‌های سقف قیمت گروه ۷ می‌تواند در ماه‌های آتی افزایش واردات نفت داشته باشد؟ این مسئله در گزارش ذیل بطور مختصر مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۲- تحلیل و ارزیابی:

قرار است سیستم تحریم اعمال سقف قیمت برای خریداران نفت روسیه اجرایی شود، اینکه آیا و تا چه اندازه صادرات نفت خام روسیه ممکن است کاهش یابد هنوز مشخص نیست. اتحادیه اروپا، ایالات متحده و سایر کشورهای گروه ۷ گفته‌اند که برای محموله‌های نفت خام روسیه که از ۵ دسامبر بارگیری می‌شوند، هر خریداری که به دنبال استفاده از خدمات حمل و نقل از کشورهای اروپایی و گروه ۷ است، باید محموله را با قیمتی کمتر از سقف تعیین شده خریداری کند. از میان سه خریدار اصلی اخیر نفت خام روسیه غیر از اتحادیه اروپا، چین، هند و ترکیه، چین که ناوگان حمل و نقل دولتی قابل توجهی دارد، کمترین احتمال را دارد که در ادامه حمل و نقل با مشکل مواجه شود. اما هند و ترکیه که چنین نیستند، با مشکلات بیشتری روبرو خواهند شد، هرچند گزارش‌ها حاکی از آن است که روسیه در کنار چین در ماه‌های اخیر مشغول خرید نفتکش‌های فرسوده بوده است، تا توانایی خود را برای فروش نفت خام به صورت تحویلی افزایش دهد و نیاز خریداران به استفاده از حمل و نقل یا خدمات غربی را از بین ببرد. برخلاف هند و ترکیه، ناوگان بزرگ نفتکش‌های دولتی چین به این معنی است که لجستیک مانعی برای خرید چینی‌ها ایجاد نمی‌کند. واردات نفت چین از روسیه افزایش یافته و در سال ۲۰۲۲ قرار است رکورد ۱,۶۷ میلیارد بشکه در روز سال ۲۰۲۰ را بشکند. اما افزایش واردات چین بسیار کمتر از هند و ترکیه بوده است. علاوه بر این، با ادامه مذاکرات چین برای واردات نفت خام در سال ۲۰۲۳، تصور اینکه این کشور روابط خود را با تامین‌کنندگان اصلی (عربستان سعودی، عراق، عمان، امارات

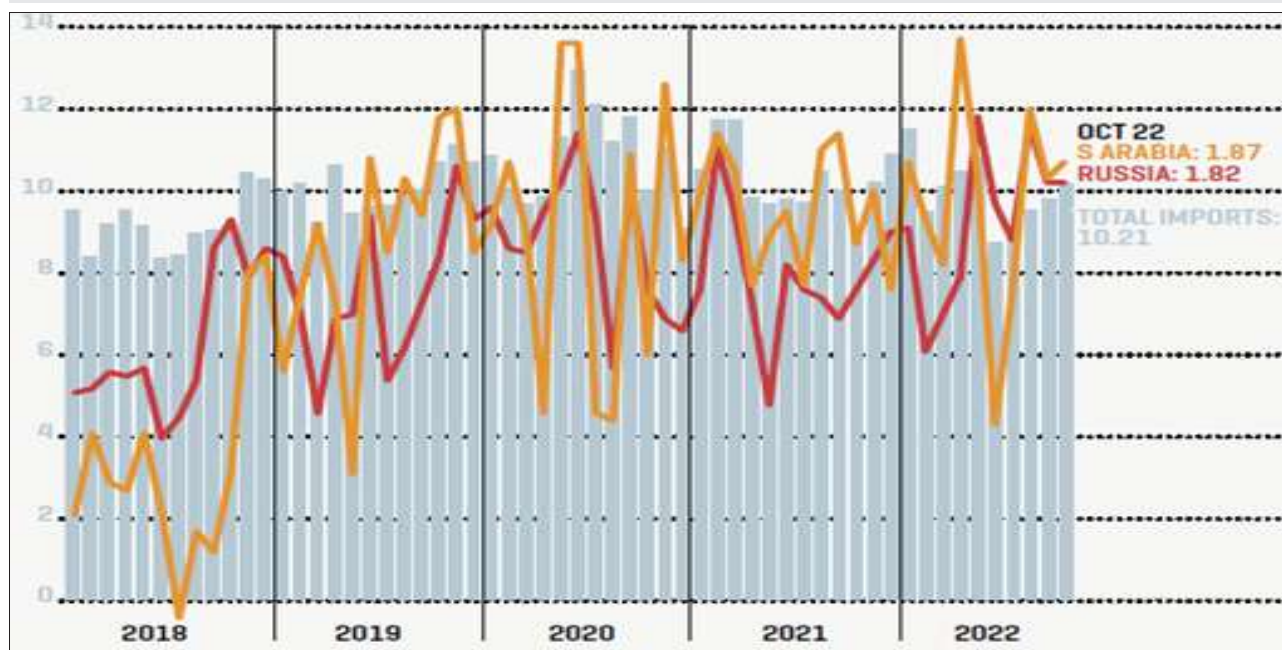
متحده عربی و کویت) در ازای واردات نفت روسیه با تخفیف بیشتر خدشه دار کند، دشوار است. اینکه چین واردات خود را چقدر افزایش دهد، احتمالاً به این بستگی دارد که آیا تقاضای نفت این کشور از ترس ناشی از کووید بهبود می‌یابد یا خیر. همچنین تا چه حد افزایش سهمیه‌های صادرات فرآورده‌های نفتی باعث خرید فرصت طلبانه تر توسط پالایشگاه‌های مستقل چین می‌شود. اعطای اخیر سهمیه‌های صادراتی اضافی برای گازوئیل و سایر فرآورده‌ها در ماه‌های پایانی سال ۲۰۲۲ باعث شد که پالایشگاه‌ها از حاشیه سود خوبی برخوردار شوند. در حال حاضر، عملکرد پالایشگاهی در ماه اکتبر ۱۳/۸۴ و در ماه سپتامبر ۱۳/۸۶ میلیون بشکه در روز بوده، که بالاترین عملکرد پالایشی از فوریه ۲۰۲۲ بوده است. هرچند که همچنان نسبت به میانگین ۱۴/۱۰ میلیون بشکه در روز سال ۲۰۲۱ کاهش داشته است. به نظر می‌رسد در ماه نوامبر، صادرات فرآورده‌های نفتی چین رکورد ماهانه قبلی ۱,۳۴ میلیون بشکه در روز که در مارس ۲۰۲۱ ثبت شده بود را بشکند. داده‌های کیپلر نشان می‌دهد، میانگین حجم صادرات فرآورده ۱,۵۸ میلیون بشکه در روز برای ماه نوامبر بوده که تقریباً تمام این حجم، بنزین و گازوئیل بوده است. این جهش ناشی از صادرات، باعث افزایش واردات نفت خام شده است. داده‌های کیپلر نشان می‌دهد واردات دریایی ۱۱/۱۰ میلیون بشکه در روز برای اول تا ۲۴ نوامبر ثبت شده است. لذا واردات در ماه نوامبر ۲۰۲۲ دومین رقم بالای ماهانه پس از ژوئن ۲۰۲۰ بوده، زمانی که کیپلر واردات دریایی ۱۱/۵۴ میلیون بشکه در روز را ثبت کرد و رقم رسمی کل واردات رسمی ۱۲/۹۹ میلیون بشکه در روز بود.

آژانس بین‌المللی انرژی در گزارش بازار نفت ماه نوامبر اشاره کرده که می‌توان انتظار داشت تقاضای نفت چین کم‌رنگ بماند. آژانس بین‌المللی انرژی تقاضای ۱۰ ماهه سال ۲۰۲۲ را ۱۴/۹ میلیون بشکه در روز برآورد کرده که ۳/۶ درصد نسبت به سال قبل کاهش یافته است. از آنجایی که چشم‌انداز اقتصادی چین به طور مداوم منفی است، پیش‌بینی نمی‌شود که تا مارس ۲۰۲۳ و حتی پس از آن، تقاضا به رشد

۹ درصدی نسبت به سال قبل به ۱٫۷۳ میلیون بشکه در روز رسید. (نمودار ۱ را ببینید). داده‌های کپلر برای ۲۴ روز اول نوامبر نشان می‌دهد که چین ۱٫۸۴ میلیون بشکه در روز از عربستان سعودی وارد کرده است که شامل رکورد ۲۲۲۰۰۰ بشکه در روز از طریق بندر کیاکیپو میانمار برای تحویل به جنوب غربی چین است. به نظر می‌رسد واردات در ماه نوامبر در سطح ۱٫۸ تا ۱٫۹ میلیون بشکه در روز بوده، اما مشخص نیست که در ماه دسامبر ۲۰۲۲ واردات چین از روسیه کاهش خواهد یافت یا خیر.

سال قبل باز گردد. در ماه اکتبر، طبق جدیدترین آمار رسمی، واردات نفت خام چین به ۱۰٫۲۰ میلیون بشکه در روز رسید که چهارمین ماه متوالی افزایش بود. متوسط واردات نفت چین در ۱۰ ماهه سال ۲۰۲۲ نسبت به سال قبل ۳ درصد کاهش داشته، با این حال، حتی حجم بالاتر ماه اکتبر کمتر از میانگین ۱۰٫۳۱ میلیون بشکه در روز سال ۲۰۲۱ است. عربستان سعودی با ۱٫۸۷ میلیون بشکه در روز در ماه اکتبر، برای سومین ماه متوالی از روسیه (۱٫۸۲ میلیون بشکه در روز) به عنوان بزرگترین تامین کننده چین سبقت گرفت، هر چند صادرات روسیه به چین در ۱۰ ماهه سال ۲۰۲۲ با رشد

نمودار ۱. مهمترین صادرکنندگان نفت خام به چین، ۲۰۱۸-۲۰۲۲

منبع: نشریه میس نوامبر ۲۰۲۲

برای نفت خام روسیه اتخاذ خواهند کرد. انتظار افزایش قابل توجهی در جریان ورودی نفت روسیه به سیستم پالایشی شرکت های ملی نفت چین برای باقیمانده سال ۲۰۲۲ کم است. به گفته FGE، ممکن است برخی از پالایشگاه های چین از اوایل سال ۲۰۲۳ نفت بیشتری از روسیه وارد کنند.

رویترز گزارش می دهد که پالایشگاه های چینی در مواجهه با عدم اطمینان در مورد اجرای قوانین جدید گروه ۷ و محدودیت سقف قیمت، خرید نفت خام روسیه را در ماه دسامبر «کاهش» می دهند. شرکت مشاوره ای FGE موافق است که پالایشگاه های دولتی مسلط چین رویکرد محافظه کارانه ای را

۳- جمع بندی

- از میان سه خریدار اصلی اخیر نفت خام روسیه، چین که ناوگان حمل و نقل دولتی قابل توجهی دارد، کمترین احتمال را دارد که در ادامه حمل و نقل با مشکل مواجه شود.
- واردات نفت چین از روسیه افزایش یافته و در سال ۲۰۲۲ قرار است رکورد ۱٫۶۷ میلیون بشکه در روز سال ۲۰۲۰ را بشکند. اما افزایش واردات چین بسیار کمتر از هند و ترکیه بوده است.
- اینکه چین واردات نفت خام را افزایش دهد و تا چه حد، به این بستگی دارد که آیا تقاضای نفت این کشور از ترس ناشی از کووید بهبود می یابد یا خیر.
- آژانس بین المللی انرژی معتقد است، از آنجایی که چشم انداز اقتصادی چین نزولی است، پیش بینی نمی شود که تا مارس ۲۰۲۳ و حتی پس از آن، تقاضا به سطوح رشد سال قبل باز گردد.
- در ماه نوامبر، صادرات فرآورده های نفتی چین افزایش قابل توجهی داشته که باعث افزایش واردات نفت خام شده است.
- واردات در ماه نوامبر در سطح ۱/۸ تا ۱/۹ میلیون بشکه در روز بوده، اما مشخص نیست که در ماه دسامبر ۲۰۲۲ واردات چین از روسیه کاهش خواهد یافت یا خیر.
- به گزارش رویترز پالایشگاه های چینی در مواجهه با عدم اطمینان در مورد اجرای قوانین جدید گروه ۷ و محدودیت سقف قیمت، خرید نفت خام روسیه را در ماه دسامبر کاهش می دهند.
- شرکت مشاوره ای FGE معتقد است که پالایشگاه های دولتی مسلط چین رویکرد محافظه کارانه ای را برای نفت خام روسیه اتخاذ خواهند کرد و انتظار افزایش قابل توجهی در جریان ورودی نفت خام روسیه به سیستم پالایشی نفت چین برای باقیمانده سال ۲۰۲۲ کم است.
- در مجموع چین برای واردات بیشتر نفت خام (ارزانتر) از روسیه روابط خود را با تامین کنندگان اصلی (عربستان سعودی، عراق، عمان، امارات متحده عربی و کویت) خدشه دار نخواهد کرد.

نگاه متفاوت بیست و هفتمین کنفرانس تغییر اقلیم (COP27) به صنعت نفت و گاز

اعظم محمدباقری، پیمان نیلچی پور

۱- مقدمه

شکل گرفته است. از اینرو در اجلاس کاپ ۲۷ علی رغم تلاش هند و سایر کشورهای در حال توسعه همراه با آن، تعهد موجود برای کاهش مصرف ذغال سنگ به سایر سوخت های فسیلی تعمیم نیافت. کشورهای تولیدکننده نفت و گاز با بیان اینکه نفت و گاز همچنان در دهه های آینده مورد نیاز است، از قرار دادن تعهدات کلیدی برای کاهش انتشار گازهای گلخانه ای ناشی از نفت و گاز سر باز زدند. لذا «انرژی کم انتشار» به عنوان مسیری برای مهار انتشار گازهای گلخانه ای در کنار انرژی های تجدیدپذیر در متن نهایی کنفرانس قرار گرفت و متن توافق هیچ اشاره ای به از رده خارج کردن سوخت های فسیلی ندارد. البته منظور از انرژی کم انتشار ممکن است انرژی حاصل از سوخت گاز طبیعی باشد که هنگام سوختن آلاینده کمتری نسبت به ذغال سنگ تولید می کند یا ممکن است انرژی حاصل از سوخت های فسیلی با استفاده از فناوری های مختلف از جمله فناوری جذب و ذخیره سازی کربن تفسیر شود.

روزنامه گاردین اعلام کرده است که عربستان سعودی و دیگر کشورهای نفتی خلیج فارس، به همراه چین، روسیه و برزیل به دلیل تداوم تولید و مصرف سوخت های فسیلی، نقش اصلی را در کمرنگ کردن تعهدات اقلیمی بیانیه نهایی کاپ ۲۷ داشته اند. البته شواهدی که پیش از برگزاری کاپ ۲۷ در جهان وجود داشت نشان می دهد که امنیت انرژی در جهان مستلزم تداوم تولید نفت و گاز است؛ بطوری که نگرانی برای تامین گاز اروپا، افزایش سرمایه گذاری در بخش گاز طبیعی را به دنبال داشته است. این در حالی است که سازمان های تحقیقاتی نظیر Climate Analytics و موسسه NewClimate آلمان اعلام کرده اند که توسعه ظرفیت جهانی LNG به دنبال تلاش برای «تقویت امنیت انرژی»، تهدیدی برای هدف محدودیت دمای ۱٫۵ درجه سانتی گراد توافق پاریس است. علاوه بر این، بحران انرژی و هزینه های زندگی، آفریقا را نیز مجبور به توسعه ذخایر نفت و گاز خود کرده است. با این که آفریقا تمایل به کاهش انتشار گازهای گلخانه ای به دلیل اثرات آن دارد، اما نمی تواند منافع حیاتی خود را نادیده بگیرد. از اینرو، در کاپ ۲۷ برخی از کشورهای آفریقای برای توسعه گاز به عنوان بخشی از گذار انرژی خود خواستار حمایت مالی شدند. مدیر اجرایی آژانس

بیست و هفتمین کنفرانس تغییر اقلیم (COP27) در شرایطی برگزار شد که جهان با چندین بحران شامل جنگ در اوکراین، افزایش قیمت انرژی و تورم جهانی، پیامدهای باقیمانده از همه گیری کوید ۱۹ و همزمان بلایای طبیعی مواجه بوده است. هر چند تصمیم بزرگی در این نشست اتخاذ نشد، اما طبق متن «برنامه اجرایی شرم الشیخ» حمایت از کشورهای آسیب پذیر با ایجاد «صندوق ضرر و زیان» با این شرط که همه بار مالی آن بر عهده کشورهای توسعه یافته و ثروتمند نباشد از دستاوردهای مهم این کنفرانس است. در توافقنامه نهایی همچنین بر «ضرورت کاهش عمیق، سریع و پایدار انتشار جهانی گازهای گلخانه ای» برای محدود کردن افزایش گرمایش جهانی به ۱٫۵ درجه بیشتر از سطوح پیش از انقلاب صنعتی که بلندپروازانه تر از توافق پاریس است، تأکید شده است. اگر چه در این کنفرانس علاوه بر تأمین مالی «ضرر و زیان»، برنامه ها و مباحث دیگر نیز از جمله برنامه کاری کاهش انتشار، مباحث تجارت کربن، گذار انرژی عادلانه، سازگاری و تأمین مالی پروژه های تغییر اقلیم مورد تأکید قرار گرفته اند، لیکن این کنفرانس پیام های متفاوتی برای بخش نفت و گاز ارائه کرده است.

۲- ارزیابی گزارش؛ نکات محوری

در اجلاس سال گذشته در گلاسکو، سوخت های فسیلی برای اولین بار به طور مستقیم در متن پیمان هدف قرار گرفتند. پیمان آب و هوایی گلاسکو، از کشورها حذف تدریجی یارانه های ناکارآمد سوخت های فسیلی را درخواست کرده و بر نقش گاز طبیعی به عنوان یک سوخت پاک و در دسترس تر تأکید نمود. اما بحران انرژی ایجاد شده در جهان در نتیجه جنگ روسیه و اوکراین، موجب شد که نفت و گاز دوباره در کانون توجه جهان قرار گیرد. بطوری که در مراسم افتتاحیه کنفرانس اخیر دبیر کل سازمان ملل اعلام کرد که جنگ در اوکراین «خطرات عمیق وابستگی به سوخت های فسیلی را بیش از پیش آشکار نمود». لذا با توجه به آنکه روایت غرب مبنی بر توقف سرمایه گذاری های هیدروکربنی برای دستیابی به اهداف خالص صفر تحت الشعاع بحران انرژی قرار گرفت، اکنون روایت دیگری از امنیت انرژی و گذار در جهان

اند. در این زمینه کارن یانگ، محقق ارشد مرکز سیاست جهانی انرژی دانشگاه کلمبیا، می گوید: «کشورهای خلیج فارس محل افزایش تنش های آب و هوایی خواهند بود. تولید نفت و گاز در این منطقه ادامه خواهد داشت و این صنعت از نظر انتشار کربن به صنعتی پاک تر تبدیل می شود». در واقع اگرچه کشورهای حوزه خلیج فارس انرژی تجدیدپذیر را تقویت می کنند، اما همچنان برای تولید برق به نفت و گاز متکی خواهند بود. این کشورها در کنار افزایش جمعیت، رشد سریع اقتصاد و یارانه های انرژی که تنش های تغییرات آب و هوایی را تشدید می کنند، شاهد تقاضای انرژی بالاتری هستند؛ ضمن آن که در آینده شاهد خطرات بالاتری در منطقه به دلیل اثرات تغییر اقلیم خواهند بود. کمبود آب، افزایش خشکی در بیشتر مناطق به واسطه خشکسالی، دماهای بالاتر و امواج گرما در منطقه می تواند به دلیل افزایش تقاضای برق برای تامین آب و همچنین سرمایه‌ش، چالش های زیادی را به سیستم های انرژی وارد کند. از این رو کشور های این منطقه ناگزیر هستند که در برنامه های تولید نفت و گاز خود به موضوعات اقلیمی نیز توجه داشته و اهداف کاهش انتشار و گذار به انرژی پاک را دنبال کنند.

۳- اظهار نظر کارشناسی

بدین ترتیب هر چند نتایج کاپ ۲۷ را در بهترین حالت می توان به عنوان یک «پیروزی شکننده یا مختلط» برای کشورهای تولیدکننده نفت توصیف کرد، از نظر کاهش انتشار گازهای گلخانه ای از آن به عنوان یک شکست یاد می شود. اد میلیباند، وزیر در سایه تغییرات اقلیمی بریتانیا، در این زمینه به نمایندگان این کشور توضیح داد که «نشست اقلیمی سازمان ملل در محافظت از هدف ۱٫۵ درجه شکست خورده است. ما همین حالا پیامدهای فاجعه بار یک درجه افزایش دما را می بینیم و بسیاری از رهبران جهان به جای پرداختن به این بحران در حال وقت کشی هستند؛ در حالی که جهان در حال سوختن است». آخرین گزارش منتشر شده از «پروژه جهانی کربن (GCP)» نیز گویای آن است که گازهای گلخانه ای ناشی از سوزاندن سوخت های فسیلی در سال ۲۰۲۲ به بیشترین مقدار خود و ۵ درصد بیشتر از سطح آن در سال ۲۰۱۵، زمانی که توافق پاریس امضا شد، خواهد رسید. این نتیجه گویای این واقعیت است که اهداف تغییر اقلیمی در نتیجه بحران های قیمت انرژی، ریسک های امنیت انرژی و عدم اطمینان اقتصادی جهان در سال گذشته، به سمت اولویت های اقتصادی کوتاه مدت کشورها بازگشت یافته است و حتی نتایج کاپ ۲۷ نیز از آن تأثیر زیادی گرفته است. بدین ترتیب آنچه مهم است، کشورهای تولیدکننده نفت از جمله ایران باید همزمان با افزایش تولید نفت و گاز خود با استفاده از فناوری های کم کربن از انتشار گازهای گلخانه ای خود بکاهند. چرا که فضای

بین المللی انرژی در این زمینه گفته است که کشورهای آفریقایی باید ذخایر گاز طبیعی خود را برای کمک به صنعتی شدن خود به روشی پایدار توسعه دهند و صادر کنند. از اینرو نباید کشورهای در حال توسعه را به دلیل حرکت در مسیر توسعه شان سرزنش نمود و انتشار خالص صفر به معنای صفر کردن استفاده از سوخت های فسیلی نیست، چرا که برای کشورهای در حال توسعه، سوخت های فسیلی منبع تأمین مالی مسیر توسعه آنها محسوب می شود. همچنین کشورهای در حال توسعه برای پیشرفت در مسیر گذار انرژی خود، نیاز به کمک های بلاعوض و نه الزاماً وام های امتیازی دارند. حتی کشورهایی که در خط مقدم بلایای تغییرات آب و هوایی قرار دارند، از شرکت های نفت و گاز خواسته اند تا برخی از سودهای بی سابقه خود را برای کمک به پرداخت عواقب رویدادهای شدید ناشی از تغییرات اقلیمی مشارکت دهند و بدین شکل در بحث های مربوط به ضرر و زیان شرکت کنند.

بن کیهیل، کارشناس ارشد مرکز مطالعات استراتژیک و بین المللی ایالات متحده گفته است: عربستان سعودی و سایر کشورهای اوپک استدلال می کنند که سیاست گذاران غربی سرعت گذار انرژی را بیش از حد برآورد کرده اند. در همین حال، قطر به سرعت در حال افزایش ظرفیت LNG خود است و گاز را به عنوان جایگزین سوخت پاک تر برای زغال سنگ معرفی می کند. امارات متحده عربی نیز که میزبان COP۲۸ خواهد بود، تأکید کرده است که «امارات تا زمانی که جهان به نفت و گاز نیاز داشته باشد، به تأمین نفت و گاز ادامه خواهد داد». در همین راستا این کشور در حال برنامه ریزی برای افزایش ظرفیت تولید نفت خود از ۴ میلیون بشکه در روز به ۵ میلیون بشکه در روز تا سال ۲۰۳۰ یا حتی قبل از آن است. عربستان سعودی در مسیر افزایش تولید قرار دارد و آرامکو این کشور حداکثر ظرفیت پایدار خود را از ۱۲ میلیون بشکه در روز به ۱۳ میلیون بشکه در روز تا سال ۲۰۲۷ افزایش می دهد. کشورهای حوزه خلیج فارس هر چند در حال پیشبرد برنامه نفت و گاز خود هستند، اما در عین حال متعهد به کاهش انتشار گازهای گلخانه ای نیز می باشند. امارات جزو اولین کشورهای منطقه خلیج فارس بود که متعهد به انتشار صفر خالص تا سال ۲۰۵۰ شد و پس از آن عربستان سعودی، بحرین و عمان به ترتیب متعهد شدند تا سال ۲۰۶۰ و ۲۰۵۰ به این هدف دست یابند. امارات متحده عربی در حال جلب حمایت بین المللی برای برنامه انرژی پاک خود است و پیمان را با ایالات متحده امضا کرده است که طی آن ۱۰۰ میلیارد دلار جهت ۱۰۰ گیگاوات پروژه های انرژی پاک در سطح جهان تا سال ۲۰۳۵ تأمین خواهد شد. همچنین برخی از کشورهای خاورمیانه، به ویژه کشورهای خلیج فارس، برنامه های هیدروکربنی و اهداف صفر خالص خود را با تقاضای انرژی داخلی بالاتر برای تأمین برق بویژه در صنایع انرژی بر همراستا ساخته

امارات و قطر فعالیت های زیادی در زمینه بکارگیری فناوری هایی نظیر هیدروژن، CCUS و غیره انجام داده و در حال برنامه ریزی برای آینده آن هستند.

حاکم بر جامعه جهانی، فضایی است که در آن تغییرات اقلیمی و پیامدهای آن بیش از پیش مهم شده و هدف گذار انرژی می تواند رویکردها را تغییر دهد. همانطور که بسیاری از کشورهای تولیدکننده نفت و گاز حوزه خلیج فارس از جمله عربستان،

منابع:

• هفته نامه بررسی تحولات انرژی و تغییر اقلیم، وزارت نفت، مدیریت کل امور اوپک و روابط با مجامع انرژی، شماره های ۱۶۰-۱۶۲.

- Cop ۲۷: Mixed messages on oil and gas, ۱۱ November ۲۰۲۲, argus media
- COP۲۷: Middle East producers to defend oil, gas, while grappling with own climate pressures, ۰۴ Nov ۲۰۲۲
- <https://unfccc.int/news/cop۲۷-reaches-breakthrough-agreement-on-new-loss-and-damage-fund-for-vulnerable-countries>
- https://unfccc.int/sites/default/files/resource/cop۲۷_auv_۲_cover%۲۰decision.pdf
- <https://unfccc.int/sites/default/files/resource/Presidency%۲۰non-paper%۲۰on%۲۰cover%۲۰decisions.pdf>
- <https://www.unep.org/news-and-stories/story/cop۲۷-ends-announcement-historic-loss-and-damage-fund>

موسسه مطالعات بین المللی انرژی

